

If undelivered return to:
**"GLASILO K. S. K.
JEDNOTE"**
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Issued every
 Wednesday
 Subscription rate.
 For members yearly ... \$8.54
 For nonmembers \$11.50
 Foreign Countries \$3.00
 Telephone: Randolph 628

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

OFFICIAL ORGAN
 OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 6.—No. 6.

CLEVELAND, O., 6. FEBRUARJA (FEBRUARY), 1924.

Največji slovenski tedenik
 v Združenih državah.

Izhaja vsako sredo.

Naročnina:

Za člane, na leto \$8.54
 Za nečlane \$11.50
 Za inozemstvo \$3.00

NASLOV

uredništva in upravnštva:
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 628

Leto X.—Volume

WOODROW WILSON UMRL

**Smrt je bivšega vojnega predsednika rešila
 trpljenja. Umrl lahko med spanjem.
 Splošno žalovanje.**

Washington, D. C., 3. feb.—Woodrow Wilson, osemindajseti predsednik Združenih držav, splošno znana svetovna oseba in apostol Lige narodov je mrtev. Umrl je danes dopoldne ob 11:15 uri, ko je ležal v nezavesti skoro 12 ur.

Pri njegovi smrtni postelji so stali njegova žena, Mrs. Wilson, hčerka, Miss Margaret Wilson, njegov brat, Joseph Wilson in njegov telesni zdravnik, admiral Grayson.

Neposredno pred smrtno je bivši predsednik Wilson odpril svoje oči; žena in njegova hčerka sta mu stavili še nekaj besed, toda bolnik ni več na iste odgovoril, ker je bil nezavesten; čez deset minut za tem je za vedno zatisnil svoja očesa.

Ves dan včeraj in sinoči je bolnik postajal vedno slabši, ker mu je srce pojenevalo biti, dokler ni njegov oslabljen telesni ustroj za vedno prenehal delovati.

Mesto Washington, tako tudi ves ameriški narod je bil že pripravljen na to smrt, ko so jutranji listi poročali žalostno novico, da vojni predsednik Woodrow Wilson umira. Ob označeni uri se je pred Wilsonovim stanovanjem zbral na cesti na stotine in stotine občinstva, ki je nestrpno pričakovalo poročila o Wilsonovem stanju. Pet minut za tem je pa Dr. Grayson odpril vrata bolniške sobe in naznani javnosti, da Woodrow Wilsona ni več med živimi. Poročilo o njegovi smerti se je glasilo sledče:

"Mr. Wilson je umrl ob 11:15 dopoldne vsled otrpelosti srca. Smrt je bila lahka in mirna. Vzrok smrti je pripisovati njegovi večletni bolezni vsled katere je trpel že zadnjih štirih leta, ko ga je zadel na levi strani života mrvoud, da ni mogel več dvigniti ene roke in ene noge."

Zadnje Wilsonove besede.

Naznano o smrti.

Mr. Wilson je umrl v svoji privatni palati na 2340 N. "S" cesti. Najrajsi se je držal v zadnji sobi tretjega nadstropja, kjer je zadnje mesece presezel v zatišju in od ondi gledal na mesto Washington, srečačje njegovega največjega delovanja kot 28. predsednik Združenih držav tekom minule svetovne vojne.

Mr. Wilsonova zadnja beseda je bila "Edith," ime žene, katero je še včeraj popoldne s slabotnim glasom poklical, ko se je bila za par trenotkov od njegove smrtne postelje odstranila.

Njegov zadnji stavek je bil pa v petek, ko je navzočim potožil: "Jaz sem kakor zlom-

ljen kos kakega stroja. Ko je stroj enkrat zlmoljen—Jaz sem pripravljen —!"

Ob smrtni uri je Mrs. Wilson tiščala bolnikovo desnicu in ih-tela vsled žalosti ob strani drugih članov Wilsonove družine. Ob nastopu smrti so se pa spustili vsi v glasen jok. Osobito hudo je bilo pri srcu Dr. Graysonu, večletnemu intimnemu prijatelju pokojnega Wilsona in njegovemu telesnemu zdravniku. Ko je le ta naznani časnikarskim poročevalcem žalostno vest o Wilsonovi smrti, se mu je pri tem jecljaje tresel glas; po licah so mu pa padale debele solze, katere je brišal z žepnim robom. Pri tem se je zbrane množice pred Wilsonovo hišo lotila vidna žalost; moški so se odkrili, ženske so v znamenje žalovanja povesile svoje glave; na mnogih krajinah je bilo čuti ihtenie in tajstven jok; neka posebna skupina pod vodstvom Mrs. M. Andrew je pa tri minute klečala in na tihem molila za pokojnega bivšega predsednika Wilsona.

Cež par minut za tem, ko je bilo naznjaneno, da je Mr. Wilson mrtev, se je žalostno novico razneslo po vsem mestu, po vsej deli in po celem širnem svetu potom radio brzjava. To žalostno vest so naznanjali tudi duhovni po raznih cerkvah z pričinj. Sedaj predsednik Coolidge se je s svojo ženo ravno mudil pri službi božji v First Congregational cerkvi v Washingtonu, ki je pa sploh ne bo zamogla vdeležiti pogreba, ker se nahaja v Siamu, kjer opravlja njen mož važno vladno službo.

Danes so se vsi višji državni uradniki in članji kabineta zglašili na domu Wilsonove družine, kjer so izrazili sožalje, istotako so storili tudi kongresniki in senatorji.

Kongresna in senatska zborница žaluje.

Washington, D. C., 3. feb.—V znamenje žalovanja vsled smrti bivšega predsednika Woodrow Wilsona jutri popoldne kongresna in senatska zborница bo v sestavi zborovali. Vodja republikancev, kongresnik Longworth bo v imenu svoje stranke uradno zborovalcem naznani smrt bivšega predsednika Wilsona, nakar se ga bo v poltihi besedah spominjal v kratkem govoru; istotako bo storil tudi demokratični kongresnik Garrett. V senatski zbornici bo Wilsonu izkazal zadnjo čast senator Robinson.

Predsednik Coolidge določil narodno žalovanje.

Washington, D. C., 3. feb.—Zalostna vest o smrti bivšega predsednika Woodrow Wilsona je bila danes popoldne formalno naznanjena ameriškemu narodu po predsedniku Coolidge s tem, da je bila izdana na tozadevna proklamacija, ki

Woodrow Wilson

določa 30 dnevno žalovanje. Ta čas bodo visele na poldrogu vse ameriške zastave na državnih poslopjih, bojnih ladjah, vojaških postajah in na poslopjih ameriških poslanikov širom sveta. Za časa pogreba dne 6. februarja bodo tudi vsi državni uradi zaprti; istotako so za dobo 30 dni preklicane vse bolj važne prireditve in zavade v Washingtonu.

To za dan proklamacije predsednika Coolidge se glasi sledče:

"Iz urada predsednika Združenih držav ameriških.

"Ljudstvu Združenih držav: "Smrt Woodrow Wilsona, predsednika Združenih držav od 4. marca, 1913 do 4. marca, 1921, ki je nastopila danes dopoldne ob 11:15 na njegovem domu v Washingtonu, D. C., je odvzela naši deželi najbolj oddišnega državljanja, ter je to slučaj, ki je povzročil vseprosod pravo žalost. Mnogim izmed nas donaša ta smrt izraz osebnega globokega sočuvstvovanja in žalosti.

"Svoj prvi poklic kot odvetnik je opustil, da se je zamogel posvetiti akademičnemu življenu. Na svojem izbranem polju se je povspel na najvišje mesto izobraževalec in pri tem zapustil vtič intelektualne misli našo domovino.

Predsednik Coolidge določil narodno žalovanje.

Washington, D. C., 3. feb.—Zalostna vest o smrti bivšega predsednika Woodrow Wilsona, ki si je to mesto izvolil za svoje zadnje bivališče, odkar se je umaknil iz javnega življivja. Vse ga je zadnja leta spoštova-

naše republike.

"Kot predsednik Združenih držav je vedno iskreno želel širiti koristi naše dežele, katere je sam snoval. Njegovo delovanje je bilo vedno v zvezi z visokimi načeli in njegovih srčnih želj ni mogoče opisati. On je vodil naš narod za časa hude borbe tekom minule svetovne vojne s čistim idealizmom, ki ni bil nikdar omadeževan. On je dajal navodila k inspiraciji za človekoljubje s takim izrazom, da ga je poslušal ves svet. On je dovedel Ameriko do takega vpliva, da je bila baš ona merodajna pri določevanju usode človešanstva.

"Woodrow Wilson je bil velik mož; kot imajo skoro vsi takci može svoje lastne napake, je bil tudi Wilson eni podvrzen, vendar bomo isto kmalu pozabili, ako premisljajemo njegova velika dela. (Pri tem je mislil George na Ligo narodov.) Mr. Wilson je s svojo napako v tej zadevi častno propadel, ker se mu ni do celota uresničila plemenita ideja Jezusa Kristusa, ki je dal svoje življenje za svoje lepe ideje. Wilson je postal ravnatak žrtve minule vojne, kot padli vojak na bojnem polju. V svoji službi si je pokvaril zdravje, samo da bi pomagal svetu do blagostanja in občnega miru. Bodi mu torej ohranjen večni spomin!"

Iz življenja pokojnega Wilsona.

Pokojni predsednik Woodrow Wilson je bil rojen dne 28. decembra, leta 1856, v mestu Staunton, Va., torej je dosegel starost 68 let, 1 mesec in 6 dni. Njegov oče, Joseph R. Wilson je bil prezbiterijanski pastor, mati se je pa pisala Jessie Woodrow, vsled tega si je nadel poleg očetovega ime še ime matere. Pri krstu so ga vpisali za Thomasa, vendar tega imena izvzemali prvih let ni rabil.

Prvotni pouk mu je dajal njegov oče, nakar ga je postal predsednik v Davidson College v Severni Karolini. Dalje je obiskoval višjo šolo v Princeton in državno univerzo v Virginiji, kjer je naredil leta 1881 Izpit za odvetnika. Leta 1882 je otvoril svojo prvo odvetniško pisarno v Atlanta, Ga., pod imenom Renick & Wilson. Ker ga ta stan ni veselil, je šel na univerzo v Baltimore, Md., kjer je dosegel čast doktorja modroščevja, nakar je predaval na številnih znanih univerzah. Njegova zadnja profesorska služba je bila v Princeton, N. J., Columbia, S. C. in Rome, Ga.

Truplo pokojnika bo v sredo dne 6. februarja dvignjeno in prenешeno ob 3. popoldne v Bethlehem kapelo Narodne presbiterijanske katedrale v svrhu zadnjih pogrebnih obredov, in tam začasno položen v grobničo.

Dne 24. junija, 1885 se je v Savannah, Ga., poročil z Miss Ellen Louise Axson, ki mu je narodila tri hčere; njegova prva žena je umrla 6. avgusta, 1914. V drugi se je Wilson poročil 18. decembra, 1915 z bogato vdovo, Edith Bolling Galt v Washingtonu, D. C.

Od 17. januarja, 1911 do 1. marca, 1913 je bil pokojni Wilson guverner države New Jersey. Med tem časom ga je demokratska narodna konvencija v Baltimore izvolila za predsedniškega kandidata in kakor znano, je bil Wilson pri narodnih volitvah leta 1912 izvoljen za predsednika Združenih držav. Istotako je bil pokojni Wilson izvoljen za predsednika Združenih držav leta 1916. To pot je imel hu-

boj s svojim republikanskim tekmecem Hughesom, vendar je dobil pri glasovanju 277 elektoralnih glasov, Hughes pa 253. Njegov uradni termin je potekel dne 4. marca, 1921 ob nastopu bivšega predsednika Hardinga.

Pokojni Wilson je tekom svetovne vojne večkrat enečno nastopal, da je obdržal čast in ugled naše domovine. Slednji je moral vsled pritska kongresa napovedati Nemčiji vojno, ki je bila baš s pomočjo naše ameriške armade uspešno izvojvana in zmaga dosežena. Iz njegovega uradnega življenja je najbolj pomembno to, da se je kot predsednik Združenih držav leta 1918 in 1919 mudil v Evropi in se je vdeležil mirovne konference v Verzaju. Imel je osobite za nevrečne in male tlačene narode veliko simpatijo. S svojimi 14 točkami jim je obljuboval rešitev in svobodo; tako tudi našim Slovencem; žal pa, da teh svojih ciljev ni zmorel izpeljati, ker se ostali ententni zavezniki vsled svojih lastnih interesov niso strinjali z njim.

V veliki zgodovinski knjigi Združenih držav, tako tudi v svetovni zgodovini bo ostalo ime Woodrow Wilsona zapisano z zlatimi črkami. Naj mu bo torej tudi v sreči ameriških Slovencev ohranjen trajen in časten spomin. Večna mu slava!

Dr. M. J. Ivec se vrne v Ameriko.

Naš sobrat in bivši vrhovni zdravnik K. S. K. J. Dr. Martin J. Ivec, ki se je mudil skoraj dve leti v Evropi v svrhu izpolnitve svojih zdravniških želij, se bo vrnil v Joliet, Ill. z četkom marca t. l. Iz Cherbourg na Francoskem so od dne 20. februarja na parni "Olympic". Ta vest bo gotov jolietsko naselbino zanimala: ker so bili zadnji čas naši on-dieni rojaki brez slovenskega zdravnika. — Dr. Ivec je prvi in najstarejši slovenski zdravnik v Ameriki.

Sobr. Dr. Ivec že danes kličemo: Iskreno pozdravljain in dobrodošel. Upamo da nam bo kaj sporočil, kaj vse je skrivljal, videl in doživel v Evropi, osobito pa na Slovenskem.

Smrtna kosa.

Iz Joljeta, Ill. nam poročajo, da je dne 30. januarja v državni bolnišnici umrla rojakinja Marija Ivec, stara 46 let, žena rojaka Martin Ivec, živeč na 1402 Cora St. v Jolietu. Poleg moža zapušča pokojnica tudi pet sinov: Edward, Martin, Anton, Josip in Frank, v Clevelandu, O. pa eno sestro Mrs. Katarina Gliha. Pogreb se je vrnil dne 2. t. m. iz slovenske cerkve na pokopališče sv. Jožefa. N. v. m. p.

Še enkrat v centralizacijo bol. podpore.

To je zadnji klic od moje strani vsem onim društvom, katera še niso pristopila, osobito pa še onim, katera so že tako rekoč skoraj sklenila, da prispijo.

Morda mi kdo reče: "Zakaj se pa tako zavzemam za ta centralni oddelek?" Odgovor naj bode ta:

Ko je že več let članstvo prisilo in prosilo za skupno centralizacijo jo je slednjic 14. konvencija le sprejela v svoje okrilje. Lepo število društev se je odzvalo za vstop, vendar pa ne še polovico ob istem času. Na zadnji (15) konvenciji je prišla stvar resno v pretres. Zastopniki so bili razdeljeni v dva nasprotna tabora, katera sta si stala trdno eden proti drugemu, kakor dve trdnjavci. In strelji so pričeli tudi padati; eni so hoteli, da se o tem niti ne glasuje, drugi pa so hoteli, da se vse prisili za vstop. Tako ni bilo umestno niti eno in niti drugo, kajti sila ni dobra kakor tudi tako ostati ni nekakor kazalo. In tako smo sklenili premirje in odprli vrata centralizacije na široko da so imela ostala društva prost vstop. To je bila dobra ideja, ki je rodila precej sadu, medtem časom so pristopila v centralizacijo še mnoga druga društva, tako da je danes že nad 65 društva skupaj. In ker pa je bil ta čas precej kratek, in ker je še ostalo nekaj društov, katerih namen je bil tudi pristopiti, sem jaz to po dovoljenju več centralnih društev priporočal glavnemu odboru, da se prosti pristopnino podaljša še do 31. marca. Torej imamo kratko dobo samo še 2 meseca za ona društva, ki želijo stopiti v centralizacijo. Nobenih agitacij ni potreba več, centrala je sedaj O. K., ima že Jepo blagajno nad \$3000 in je pričakovati hitrega napredka. In ker bodo društva prišla do spoznanja, da je edino potrebno, da smo združeni, potem bodo nekaterim društvom žal, da niso še pravčasno storila tega korak.

Društva, katera so do sedaj pristopila v centralizacijo so vsa prav zadovoljna, ker ne nosijo toliko odgovornosti in skrbi za svoj obstanek finance. Društvo, katero je samostojno z bolniško blagajno, je vedno bolj "riskiran" kakor ono, katero spada k centralizaciji, to pa zato, ker društvo pri centralizaciji ima za seboj vse Jednotino centralno članstvo. Nobeno društvo ne sme samo nase preveč zaupati, čeudi ima sedaj še močno blagajno, nasprotno pa so taka društva, katera imajo lepe blagajne še toliko v ospredju od drugih centralnih društev, katera nimajo blagajne, kajti premožnejša društva, ki bi prestopila k centralizaciji bodo ohranila svoje blagajne za vporabovo svojih posebnih stroškov, ako jih odo imela in za podporo bole pličevala centralna blagajna; med tem, ko bodo morala entralna društva, ki nimajo nobenih posebnih fondov skreti še za posebne dohodke.

Koncem konca na omenim amo še tole: Mi smo vsi še v tem novinci, mi še nismo se skušenj, katere bi nas prideljale na pravo stališče; ko bomo mi imeli vse skušnje kako voditi in nadzorovati ta oddelek, bomo napredovali tako hitre in širili našo organizacijo in tako uspešno, da bode vseleje; nobenega dvoma ni v tem, da smo že na krmilu sedaj, ker pogum in centralna bolniška podpora bosta šla zmagovito naprej.

Dodatek k temu naj bode še slednje: Vsa ona društva pa, katera sedaj spadate v centralni oddelek, ste prošena, ako imate katerga člana ali članico, da imate z njim težkoče ra-

di nadzorovanja ali simoliranja bolezni, da bi morda kdo zlorabil in izkoristi bolniško blagajno po nepravilnem potu, da mi javite tako slučaj, mogoče vam budem pomagal take osebe spraviti na dan.

Rad in z veseljem budem vedno posredoval v jednakih slučajih in dajal navodila, kako nadzorovati člane in članice, o katerih se sumi, da se ne obnašajo prav, ali da niso vredni bolniške podpore. Mi bomo vedno radi izplačali vselej in vsakemu, kdor bude v resnicibolan, tudi če bi bilo še posebej potreba poseči v žep, pri tem pa pomnite tudi, da bomo istotako varovali blagajno pred vsemi, kateri bi jo skušali zlorabit. S časom se bude vse uredilo tako, da bude prav, težave so imele od početka vse organizacije, danes pa so vse povsod uredili in lepo napredujejo; storili bomo mi isto.

Vaš sobrat in predsednik,

Anton Grdina.

West Allis, Wis., 2. feb. 1924.
Društvo sv. Jožefa, št. 103, K. S. K. J., želi tem potom izreči novo ustoličenim glavnim odbornikom K. S. K. Jednote, najlepši pozdrav.

S spoštovanjem zremo na stare korenine v Jednoti, dočim novoizvoljenim glavnim odbornikom častitamo na zaupanju, ki so ga zadobili med delegacijo, da so bili izvoljeni v svrhu vodstva Jednote. Tem potom jim izrekamo našo največjo vdanost in spoštovanje kot glavnemu odborniku.

Kakor vsaka država s pravim "kabinetom", tako bo tudi naša Jednota z našim glavnim odborom na čelu, in s pomočjo članstva in podrejenimi društvenimi odbori napredovala kar tudi MORA!

Ziveli glavni odborniki, predvsem pa naš navdušeni glavni predsednik, brat Anton Grdina in č. duhovni vodja, brat Luka Gladek.

Delujete za napredok Jednote po vaših najboljih močeh in tudi mi bomo z zaupanjem zrli na vas.

Jednoti pa kličemo: "Vivat! Floret! Crescat!"

Za društvo sv. Jožefa, št. 103, K. S. K. Jednote, West Allis, Wis.

Frank Lipoglavšek,
Anton F. Kozlechar,
bivša delegata.
(Društveni Pečat)

Društvena naznanila

Iz urada društva Marije Sedem Zalosti, št. 50, Pittsburgh, Pa.

Naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da je naše društvo na glavni letni seji, dne 9. decembra, 1923, sprejelo sledeče točke:

1—Članice se lahko zavarujejo za bolniško podporo istotako kot člani.

2—Društvo je določilo \$2.00 dnevne bolniške podpore, in to prostovoljno; kdor se bo hotel v tem razredu zavarovati ali dobivati toliko bolniške podpore na dan, bo plačeval \$1.40 na mesec, zavarovalnina za samo \$1.00 dnevne podpore pa znaša 70c na mesec.

Ker so delegatje in glavni odbor sprejeli na zadnji konvenciji v Clevelandu, da se članstvo lahko zavaruje od \$250 do \$2000 posmrtnine, zatorej je tudi naše društvo uvedelo potrebo zvišanja bolniške podpore. Ako hoče torej član ali članica zvišati posmrtnino, ima pri našem društvu tudi priliko do zvišanja bolniške podpore, kakor gori označeno. S tem si bo članstvo lahko dosti prihranilo bodi si pri društvu, ali pri Jednoti. Zdaj ima članstvo priliko ostati pri naši Jednote in se zavarovati kot prej pri dveh jednotah; to je bil najboljši korak, kar jih je Jednota storila na zadnji konvenciji.

Opominjam tudi članice, da

Zatorej rojaki in rojakinje v Pittsburghu in okolic, pristopite na naše društvo Marije Sedem Zalosti, št. 50, ki je največje in najbogatejše društvo v Pennsylvaniji, spadajoče h.

V imenu dobre stvari prosim naše članstvo, da pridno agitira za naše društvo. Idimo na delo vsi skupaj, da bomo dobili pri prihodnji tekmi prvo nagrado od Jednote v občini oddelkih.

Nadlje prosim članstvo našega društva, da se malo bolj vdeležujete društvenih sej; veliko društvo kot naše, ki šteje 511 članov v občini oddelkih, bi moral biti na vsaki seji najmanj 100 članov navzočih.

Prihodnja seja se vrši dne 10. februarja, in bi rad videl polno dvorano navzočih sobratov.

Pri tej priliki tudi prosim članstvo, da plačuje svoje asesmente bolj redno. Društvo bo rado založilo asesment za svoje člane in članice za en mesec, če ve, da bodo prišli na prihodnjo sejo in plačali svoj asesment.

K sklepku še prosim vse člane in članice na potnih listih, da naj iste obnove za nadaljnje šest mesecev pri prvi priložnosti.

S sobratskim pozdravom do vsega članstva K. S. K. Jednote,

Frank Trempluš,
preds. društva št. 50.

Društvo sv. Jožefa, št. 55, Crested Butte, Colo.

Najprvo naznanjam, da je bil za tekoče leto izvoljen sledeči odbor pri našem društvu:

Ivan Volk, predsednik; Josip Sedmak, podpredsednik; Ivan Kuretič, tajnik; Alojz Judnič, podtajnik; Juro Kapušin, blagajnik; Miško Perko, podblagajnik; Filip Jaklič, odbornik bolesti; pomočnik Marjan Bakaj; zastavonoš, Mirko Ribič in Andy Oberster; predgledovalci knjig, Josip Pašič, st., Ivan Soja in Franjo Sutej.

Dalje vas na to opozarjam, da kdor ne pride na sejo vsake tri mesece, plača 25c globe.

S pozdravom,

rose Uranich, tajnika, za našo društvo sv. Mihalja, broj 163, Pittsburgh, Pa.

Tim putem naznanjam svim članom i članicam gore imenovanog društva, da se bude obdržavala prihodnja sjednica 10. februara, 1924 točno u 2. sata p. m. u običnem prostorijama. Na istu sjednici su svim članom i članicom našeg društva prošeni, da se saberi u što večem broju, da doprinosisu dobrim i muževnim predlogom za napredak in procvijet našeg društva i dične K. S. K. Jednote.

Brači o sestre! Kako reče naš organ: budimo svi za jednoga, a jedan za sve; pak če biti sloga, jer u slogi je mir i blagoslov. Društvo i Jednota nje samo za Petra i Pavla, vec za sve nas, koji pripadamo isto, pa stoga razloga moramo svi jednako djelovati i agitirati za društvo i Jednotu; i tim ćemo svi jednaka priznanja dobiti.

Nadlje opominjam sve člane i članice, koji imadu putni list, i koji su u blizini, da bolje redno plačuju svoje društvene pristojbe, inače se ne bude od sada nijednemu davalo kredit; namreč koji se ne prijavi društvu, jer je bilo više takih prilika i slučajev, da su neki člani prisustvovali sjednici, i nisu plačali članarino, dočim je društvo zanje dobro stajalo, a danas su društvo obrnili ledja; to nije baš najbolje.

Drage mi sestre! Zdaj je čas in prilika, da kaj storite za svoje društvo; zdaj se bo videlo, ali je vam društvo pri arcu ali ne. Zadorej pridite vse na sejo dne 10. februarja, da se tam o tej prireditvi pogovorimo, da bomo imele lepši uspeh.

Opominjam tudi članice, da

vsaka, ki bi se ne vdeležila te veselice, plača tri dollarje kazni, izvzeti so samo slučajni bolezni; toda ne, da bi se katera nalašč delala bolno. Prosim vas še enkrat, da pridete vse na prihodnjo sejo, in tam vso stvar uredite, da ne boste potem nekatere članice rekli, da niste nič vedele o tem, ali da to stvar samo predsednica in tajnica vodi. Ni dolžnost ne predsednice, na tajnici, da bi k vsaki članici, ki bi ne prišla na sejo hodila še posebej na dom praviti, kar je bilo na seji sklenjeno. Zato se vrši vsak mesec seja, da se iste vdeležite in tam poveste svoje mnenje; le žal, da je tudi pri nas premalo zanimanja za mesečne seje.

Tudi vas opozarjam, da tajnica ne stanuje v dvorani, ampak na domu, in tam se ne vrši nobena seja, ne mesečna, ne pa vsakdanja.

Sa bratskim pozdravom,

Matt Brozenič, tajnik.

Biwabik, Minn. — V naši naselbini je dne 23. januarja naši živi, umrl 24 letni mladenec Josip Globokar. Okrog polnoči je bil v neki družbi še izvanredno vesel, da so se mu vsi smeiali, takoj potem pa, ko je zapuštil neki hotel in se postal v Leo Yettejevo prodajalno sladčice, je onda pozdravil svoje prijatelje in se vselel na stol — ga je zadelo srčna kap, da je na mestu umrl.

Pogreb se je vršil dne 26. januarja ob pol 10. uri zjutraj s peto sv. mašo, katero je daroval Rev. John Jerše. Truplo prerano umrlega smo pokopali na Lakeside pokopališču.

Pokojni Josip Globokar je bil dlje časa zaposlen pri Duluth and Iron Range R. R. Co. kot "yardmaster clerk". Zadnje poletje in sedaj je pa delal pri odpošiljati rude (or shipment). Spadal je k društvu L. O. Moose, št. 1126, ki mu je pribilo lep pogreb.

Kako je bil umrli Joe Globokar v tukajšnji naselbini znani prijubljen, se je pokazalo na dan njegovega pogreba, ko je njegovo krsto krasilo številno vsebine ob mnogobrojni vdeležbi pogrebcev. Škoda za tako prerano umrlega slovenskega mladenca naša naselbine, govorito ga bomo ohranili v trajnem spominu. Za njim žalujejo njegovi starši, Frank in Marija Globokar, bratje, Frank, Louis, John, Rudolf, Ignac, Anton in Vencel ter sestra Jennie. Naj v miru počiva.

M. R. F.

LISTNICA UPRAVNISTVA.

Brat Anton Stopar, ki se je te dni preselil iz Barbertona, Ohio, v Cleveland, O. naj nam izvoli naznaniti svoj sedanji naslov da mu bomo zamogli list na pravo mesto poslati. Istoriko naj naznani svoj naslov tudi tajniku društva sv. Vid, kamor je prestol.

Clevelandskie novice.

Smrtna kosa.

— Dne 22. januarja zvečer je umrl na 6725 Bayliss Ave. stanovanju rojak Frank Suhadolnik doma iz Preserja pri Vrhniku, star 43 let. Započa so progo Ano v dovelo žitko in tri otroke iz njenega prvega zakona. Pokojnik je bil v Clevelandski naselbini dobro poznani, ker je pri raznih prilikah igral na harmoniku. R. I. P.

— Minulo nedelje dopoldne dne 3. februarja je umrl rojak John Papeš, po domači Jurka, stanovanju na 1030 E. 71st St. star 49 let, bolehal je samo 10 dneva za pljučnico. Umrl John Papeš je bil doma v vasi Lopata, farsa Hinje; tukaj zapušča ženo in devet otrok, izmed katerih je star najmlajši 6 let. Spadal je k društvu Srca Jezusovega in k dr. št. 9. SDZ. —

Pogreb se vrši danes pod vodstvom pogrebne zavoda A. Grdina. Lahka mu bodi ameriška gurda!

Plesni venček dr. Mar. Magdalene.

Na zadnji mesečni seji društva Marije Magdalene, št. 162 K. S. K. J. dne 4. t. m. je bil sklenjeno da priredi zopet društvo, na Belo nedeljo (dne 27. aprila) plesni venček v korist gradbe nove cerkve sv. Vida. Zadnja plesna zabava označenega društva je prinesla tudi do vsega nekaj nad \$80. — Čistega prebitka. V kateri dvojani se bo vršil nameravani ples, poročapno v kratkem. Vsa čast in priznanje našim vrimenim Magdalencankam, ker se tako zanimajo tudi za cerkev.

— Na zadnji seji označenega društva je bilo sprejetih zopet več novih članic; če pojde tako še v bodoče, bo to največje žensko društvo K. S. K. J. v teči tekmi zopet dobilo dvoje nagrad.

Zaroka.

Naš znani zdravnik in sočit Dr. M. J. Oman se je zaročil z gdje Evelyn McDonald, došlo te dni v Cleveland, O. semkuj iz Montane, s katero je poznan še izza študijskih let. Poroka se vrši dne 13. februarja v Newburghu, ko bo izvršil ženinov brat Rev. J. J. Oman, župnik tamoznje slovenske cerkve.

Zaročencem kličemo že danes: Na mnoga leta!

Iz West Park, Ohio.

Dasiravno še nimamo z novo slovensko naselbino v West Parku, O. napeljane posebne brzjavne žice v svrhu poročila tamo

K. S. K.

Jednota

Ustanovljena v Jolietu, III., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, III.
SOLVENTNOST K. S. K. J. ZNAŠA 100.36%

Od ustanovitve do 1. januarja 1924 znaša skupna izplačana podpora \$2,294,555.00.

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Anton Grdin, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.

II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.

III. podpredsednik: Mrs. Mary Prisland, 723 Ga. Ave., Sheboygan, Wis.

Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.

Duhovni vodja: Rev. Luke Gladek, 305 So. Second St., Steelton, Pa.

Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg.

600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNOST ODBOR:

Frank Opeka, 26—10th St., North Chicago, Ill.

John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

John Zulich, 6426 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Martin Shukle, 811 Ave "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.

John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.

John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREĐNIK "GLASILO" K. S. K. JEDNOTE:

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Telefon: Randolph 628.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopisno.

društvene vesti, razna naznanila, oglase in naravnico pa na "GLASILO"

K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

NAS "VELIKI DAN"
V CHICAGU.

Nadaljevanje iz druge strani.

rod!" jih je navduševalo ob času težav in neprilika. To geslo mora tudi nas boditi in spodbujati v ljubezni do naše matere Jednote, da bomo navdušeno delali za njen razširjenje na njeni dobri konkretni verski in narodni podlagi, na kateri je doslej tako krasno napredovala. (Odobravanje.)

"Dolžnost vsakega člana in članice je, da skrbi za njen napredok. Kjer je še ni, glejmo da kmalu oživi—kjer že živi, naj se še bolj okrepi!" (Ploskanje.)

"Quot capita, tot sensus," so rekli nekdaj Rimljani. Po našem bi rekli: več glav več v. Skupni posvet rodi skupno delo. Skupno delo povzroča istinito priateljstvo. Na tak način zagotovimo katoliški stvari obstoj in potem tudi sovražnik ne bo žel tam, kjer smo mi s trudem sejali.

"Cenjeni zborovalci! Zbrali smo se tukaj, danes ne za šalo, ampak, da osebno dejansko pokažemo, da smo siti napadov na nas za to in samo za to, ker nosimo katoliško ime.

(Odobravanje.)

"Cenjeni! Ako se ozremo po svetu, vidimo, da je svet pretrgal zvezo z Bogom in kuje nove zakone, ki pa ne držijo, ker niso kovani na kovalbojem. Nevera, mrzla vera, brebirnost, popustljivost v katoliških zadavah si je med narodom prisvojila že veliko.

"Katoličani smo. Ali se pa tudi vselej zavedamo, da smo katoličani? Katoliški shod ima namen, ko smo v tako velikem številu zbrani, da se na novo navdušimo in kot mogočna navdušena armada idemo skupno v boj za krst častni, za sveto stvar, za katoliško stvar. (Ploskanje.)

Tako za govorom duhovnega vodja Rev. Gladeka je prišla na oder mala, štiriletna članica Mladinskega oddelka, Lučille Blaj, hčerka Mrs. Blaj, ki je v lepih besedah pozdravila in zahvalila duhovnega vodja kot urednika "Angelčka," ki je glasilo Mladinskega oddelka K. S. K. Jednote. V zahvalo mu je izročila krasen šop cvetlič s sledičem nagovorom: "Ljubezni dar in spoznavanje, otrok hvaležni vam poklanja." Nastop te male deklice je napravil velik vtis na vse navzoče občinstvo v dvorani. Duhovni vodja, Rev. Gladek se je deklici za dar in lepe besede lepo zahvalil.

Gospod predsedatelj se je duhovnemu vodju "Kranjsko Slovenske Katoliške Jednote, Rev. Gladeku" prizerno zahvalil za lep navduševalni govor, ter se izrazil, da želi, da bi njegove besede obrodile kar največji sad med navzočimi pa tudi med vsemi Slovenci po Ameriki. Nato je naznani občinstvu, da naslednji govornik bo Rev. P. Benvenut Winkler, O. F. M., slovenski župnik iz So. Chicaga, ki bo govoril o "Katoliškem imenu."

Občinstvo v dvorani je nastopela govornika Rev. Father Winklerja navdušeno pozdravilo s živahnem ploskanjem. Njegov govor se je gla-

naše življenje in delovanje, katoliška budi vzgoja otrok, katoliško naj se piše naše časopisje.

"Večkrat se čuje, da je v Ameriki Bog oziroma vera draga. Res je, da veliko denarno žrtvujejo katoličani za cerkve svoje, toda kar je dragoceno, to tudi vselej ceni in ne pusti sramotiti sebe in ne blatiči svojo cerkev.

"Dragi zborovalci! Bojudemo se s katoliškem orožjem, t. j. s katoliškem prepirčanjem. Nikdar naj ne bo nas sram javno nastopiti v obrambo svojega imena. Vselej ponosno se dvignimo, kadarkoli se napada prelepoto katoliško ime. Izpovej na ves glas javno, da si Slovenec in katoličan, kar ti je mati djala, ko te je še kot dete pestovala. (Živahn ploskanje med občinstvom.)

"Saj vemo, zakaj verujemo, mi vemo zakaj nosimo prelepoto katoliško! Vemo zato, ker smo poučeni o naši sv. veri, ker vemo, da je edino zveličavna. Njeni otroci smo od zibel do groba, ko nas ob smrti zroči nazaj Bogu, ki je nas na svet poslal da njega služimo in njevo presveto Ime častimo. Zato naše ime je katoliško, naškar moramo biti kot katoliki ponosni. (Ploskanje.)

"Mi ne potrebujemo, da bi nas propalice poučevale, kaj in kako naj verujemo. Sami naj v roke vzamejo katoliški katekizem, da bodo znali prav živet! (Odobravanje.)

"Predragi Slovenci! Ne pozabimo, da so naši predniki umirali za Kristusa. Pokažimo se, da smo vredni potomci prednikov, ki so v veri imeli najtrdnejšo oporo.

"Hitim h koncu. Kličem vam še enkrat: Ne bojmo se temeljitega dela za sveto katoliško stvar. Stojmo hrabro v boju zoper moči teme, ki zoper satansko-zlobno delujejo proti katoliškemu imenu in katoliškemu življenju. Naše geslo budi: 'Neustrašeno naprej do zmage katoliškega preporoda.' Ne bojmo se žrtev. Trdno skupaj se sklenimo! Boj bo težak. Sovražnik je močan in se je zaklel na novo, da zatre katoliško ime Kristusa. Ali Kristus je močnejši in gotovo zmagamo v Njegovem imenu. Tudi naša oporoka budi: 'Duso damo Bogu, srce darujmo narodu in po svetih zakramentih posvečeno telo, ko bomo zatisnili trudne oči pa izročamo blagoslovjeni materi zemlji.' Le tako bomo prav rešili svoje nalogo kot katoliki v senci v svetega Križa, ker je le v Njem je rešitev—je zmaga!"

"Katoličani smo. Ali se pa tudi vselej zavedamo, da smo katoličani? Katoliški shod ima namen, ko smo v tako velikem številu zbrani, da se na novo navdušimo in kot mogočna navdušena armada idemo skupno v boj za krst častni, za sveto stvar, za katoliško stvar. (Ploskanje.)

"Biti danes katoličan ni lahko, še posebno ne, ker pravijo, da biti katoličan ni več moderno. Toda dragi katoliki, proč od modernega izbiranja v verskih resnicah, proč od po puščanja, kadar se gre za katoliško stvar.

"Dandanes je krvava potreba na novo vžigati ljubezen do katoliškega imena, da katoliške cerkve. To se bo nam posrečilo, ako se na eni strani spomnimo, da je katoliška cerkev naša odrešenica, učiteljica, voditeljica, osrečevalka in na drugi strani, da naši nasprotniki, ki hočejo to cerkev uničiti, nam ne morejo dati poštenja in sreče.

"Srca katoliško preporoditi—to je namen današnjega zborovanja. Kar vidimo na sebi slabega, mora zginiti in zahtejmo obračun od vsakega, ki postopa krvitno in hoče odstavljati Boga. V privatnem in javnem življenju vpeljimo zopet lepo harmonijo z Bogom. Nad 20 milijonov nas je katoličanov, tedaj bi bila sramota, ako bi nas zaradi naše zaspasti pogazili, premagali. Začelj veljavilo zanapravje: katoliška misel v vsej javnosti, doma v družini, na ulici, pri zavabi, v družbi in v družtvih. Katoliška budi naša beseda,

so se v dokaj čudnih razmerah; v borbi za vsakdanje potrebitine in obstanek so kmalu uvideli, da pri slabih plačah, nestalenem delu itd. jim je pač težko pričakovati kako boljšo zasigurano bodočnost. Odpoček k temu so spoznali v organizaciji in tedaj so postavili temelj naši danes mogočni K. S. K. Jednote. Uvideli so tudi kmalu, da je organizacija prav tako poterbna ženstvu in tedaj so se odprla vrata pri K. S. K. Jednote tudi našim ženam. Tačko so rodile potrebe naših prednikov, da je danes pod zaščito mogočne matere naše Jednote veliko število hčer, članic. To so nam torej pustili naši predniki za doto, katerim bodi čast in slava, dokler bode živel spomin na slovenski rod v Ameriki. (Ploskanje.)

"Dragi zborovalci! Bojudemo se s katoliškem orožjem, t. j. s katoliškem prepirčanjem. Nikdar naj ne bo nas sram javno nastopiti v obrambo svojega imena. Vselej ponosno se dvignimo, kadarkoli se napada prelepoto katoliško ime. Izpovej na ves glas javno, da si Slovenec in katoličan, kar ti je mati djala, ko te je še kot dete pestovala. (Živahn ploskanje med občinstvom.)

"Saj vemo, zakaj verujemo, mi vemo zakaj nosimo prelepoto katoliško! Vemo zato, ker smo poučeni o naši sv. veri, ker vemo, da je edino zveličavna. Njeni otroci smo od zibel do groba, ko nas ob smrti zroči nazaj Bogu, ki je nas na svet poslal da njega služimo in njevo presveto Ime častimo. Zato naše ime je katoliško, naškar moramo biti kot katoliki ponosni. (Ploskanje.)

"Pa je li podpora organizacija res potrebna ženi? Iz materialnega vidika je podporno društvo in organizacijo neobhodna gospodarska potreba za vsako ženo. Saj ravno tu dobi žena pomoč v bolezni in v slučaju njene smrti dobe dečeti smrtninsko podporo, ki je čestokrat gospodarska resitev za zapašenega moža z veliko družino. In dragi moji, ženj zibili, kakor moški, umira kačkor moški. Torej ni ugovora, da bi ženi ne bilo treba društva in organizacije.

"Pa je li podpora organizacija res potrebna ženi? Iz materialnega vidika je podporno društvo in organizacijo neobhodna gospodarska potreba za vsako ženo. Saj ravno tu dobi žena pomoč v bolezni in v slučaju njene smrti dobe dečeti smrtninsko podporo, ki je čestokrat gospodarska resitev za zapašenega moža z veliko družino. In dragi moji, ženj zibili, kakor moški, umira kačkor moški. Torej ni ugovora, da bi ženi ne bilo treba društva in organizacije.

"Pa je li podpora organizacija res potrebna ženi? Iz materialnega vidika je podporno društvo in organizacijo neobhodna gospodarska potreba za vsako ženo. Saj ravno tu dobi žena pomoč v bolezni in v slučaju njene smrti dobe dečeti smrtninsko podporo, ki je čestokrat gospodarska resitev za zapašenega moža z veliko družino. In dragi moji, ženj zibili, kakor moški, umira kačkor moški. Torej ni ugovora, da bi ženi ne bilo treba društva in organizacije.

"Zene, pomešljite na to. Če si zavarovana pri društву in Jednote, ti bo tolažba na zadnjo uro misel, da bo twojim otrokom Jednote dala po twoji smrti—vsaj nekaj, ko jim radi slabi socialni razmeri v človeški družbi ne moreš pustiti boljšega.

"Kaj pa dekleta, so li izvzete?

"Li te ne potrebujemo podporno društvo sklenimo! Boj bo težak. Sovražnik je močan in se je zaklel na novo, da zatre katoliško ime Kristusa. Ali Kristus je močnejši in gotovo zmagamo v Njegovem imenu. Tudi naša oporoka budi: 'Duso damo Bogu, srce darujmo narodu in po svetih zakramentih posvečeno telo, ko bomo zatisnili trudne oči pa izročamo blagoslovjeni materi zemlji.'

"Tako bomo prav rešili svoje nalogo kot katoliki v senci v svetega Križa, ker je le v Njem je rešitev—je zmaga!"

"Kaj pa dekleta, so li izvzete?

"Li te ne potrebujemo podporno društvo sklenimo! Boj bo težak. Sovražnik je močan in se je zaklel na novo, da zatre katoliško ime Kristusa. Ali Kristus je močnejši in gotovo zmagamo v Njegovem imenu. Tudi naša oporoka budi: 'Duso damo Bogu, srce darujmo narodu in po svetih zakramentih posvečeno telo, ko bomo zatisnili trudne oči pa izročamo blagoslovjeni materi zemlji.'

"Tako bomo prav rešili svoje nalogo kot katoliki v senci v svetega Križa, ker je le v Njem je rešitev—je zmaga!"

"Kaj pa dekleta, so li izvzete?

"Li te ne potrebujemo podporno društvo sklenimo! Boj bo težak. Sovražnik je močan in se je zaklel na novo, da zatre katoliško ime Kristusa. Ali Kristus je močnejši in gotovo zmagamo v Njegovem imenu. Tudi naša oporoka budi: 'Duso damo Bogu, srce darujmo narodu in po svetih zakramentih posvečeno telo, ko bomo zatisnili trudne oči pa izročamo blagoslovjeni materi zemlji.'

"Tako bomo prav rešili svoje nalogo kot katoliki v senci v svetega Križa, ker je le v Njem je rešitev—je zmaga!"

"Kaj pa dekleta, so li izvzete?

"Li te ne potrebujemo podporno društvo sklenimo! Boj bo težak. Sovražnik je močan in se je zaklel na novo, da zatre katoliško ime Kristusa. Ali Kristus je močnejši in gotovo zmagamo v Njegovem imenu. Tudi naša oporoka budi: 'Duso damo Bogu, srce darujmo narodu in po svetih zakramentih posvečeno telo, ko bomo zatisnili trudne oči pa izročamo blagoslovjeni materi zemlji.'

"Tako bomo prav rešili svoje nalogo kot katoliki v senci v svetega Križa, ker je le v Njem je rešitev—je zmaga!"

"Kaj pa dekleta, so li izvzete?

"Li te ne potrebujemo podporno društvo sklenimo! Boj bo težak. Sovražnik je močan in se

"GLASILLO" K. S. K. JEDNOTE

Izhaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravljanje: CLEVELAND, OHIO.
6117 St. Clair Ave. Telefon: Randolph 628.Naročnina:
Za člane, na leto \$0.84
Za nečlane \$1.60
Za inozemstvo \$3.00OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Wednesday.OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 628.

83

Spominska knjiga K. S. K. Jednote.

Kakor iz zapisnika letne januarske seje gl. odbornikov razvidno, se je novi odbor zavzel, da se 30 letnico obstanka naše K. S. K. Jednote dne 6. aprila t. l. kar na najslavesnejši in na najbolj primeren način praznuje, da bo ostal ta jubilej nam vsem in naši mladini za vedno v spominu.

Poleg praznovanja "Jednotnega dneva" dne 6. aprila 1924 se je določilo izdati tudi posebno jubilejno, ali Spominsko knjigo povodom 30 letnega obstanka naše K. S. K. Jednote. — Ker imamo do tedaj samo še dva meseca časa, je nam vsem treba takoj zavihatiti rokave in iti na delo.

Ze na konvenciji v Evelethu, Minn. je bilo sklenjeno, da naj se žda povodom srebrnega jubileja (25. letnice) naše Jednote posebno spominsko knjigo. V sledi visoke cene papirja in tiskarskih stroškov v tedanjem vojnem času in vsled nedostnega stroškovnega skladja je zatem gl. odbor to misel opustil; pač je izšla leta 1919 št. 13 "Glasila" v posebni, počevči in lepši izdaji, kjer je bila priobčena zgodovina K. S. K. Jednote za 25 letnico, tako tudi zgodovina več krajevnih društev.

Ker pa naša K. S. K. Jednota doslej še ni nikdar izdala svoje zgodovine v posebni knjigi, zato se nam nudi sedaj najlepša prilika. Odbor je določil, da naj bi to knjige prejel vsak član(ka) brezplačno, ako bomo dobili zadostno-glasov v svetu pokritja tiskarskih stroškov; nečlani bodo dobili to knjige za primočno ceno. Baš iz tega razloga apeliramo že danes na vse krajevne uradnike, osobito tajnike, da naj gredo uredništu "Glasila" in tozadenvemu tiskovnemu odboru na roke, kajti čas je kratek. Ce že nikakor ne bo mogoče izdati te pomembne knjige do 6. aprila, upamo pa, da bo izšla na svitlo vsaj do 1. maja. Krivda pri tem ne zadene nas, in ne odbora, ampak delegate minule konvencije, ker o tem niso niti razmislili.

Sestava "Spominske knjige" ne bo tako težavnja, ker imamo zgodovino Jednote že dovršeno; treba bo še nekaj dodati in izpopolniti za zadnjih 5 let. Istočasno imamo tudi že zgodovino 80 krajevnih društev; manjka nam še zgodovinskih podatkov 54 društev, kajih številke zdolej navajamo. Vsa ona društva, ki niso tu označena, so priobčila svojo zgodovino že v jubilejni štev. "Glasila" dne 2. aprila 1919. Vsa ta društva prosimo, da naj nám TAKOJ odgovorijo na sledeča vprašanja:

1) Koliko izmed vstanovnikov društva je od tedaj (2. aprila 1919) do danes že umrlo, ali koliko v obče od obstanka društva?

2) Kateri izmed vstanovnikov društva še živijo in so člani društva?

3) Koliko bolniške podpore je društvo od 2. aprila 1919 do sedaj izplačalo? Koliko znaša celokupna izplačana podpora od obstanka društva?

4) Koliko članov(ic) je od 2. aprila 1919 umrlo? Ime? Koliko jih je umrlo vseh skupaj od obstanka društva?

5) Koliko znaša sedaj društveno premoženje?

6) Imena sedanjega odbora društva?

7) Eventualni posebno zanimivi podatki, ki so v zvezi z zgodovino društva?

Ta vprašanja veljajo za vse društva, ki so svojo zgodovino že objavila povodom 25. letnice Jednote. Odgovorite na, ce mogoče, ali vsak s približnimi številkami.

Od sledenih društev pa ŠE NIMAMO zgodovinskih podatkov: št. 14, 16, 20, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 46, 61, 64, 71, 73, 75, 80, 81, 83, 84, 85, 91, 94, 95, 97, 103, 105, 109, 112, 114, 115, 118, 121, 124, 126, 128, 130, 131, 132, 133, 135, 143, 147, 150, 152, 165, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175.

Vse tajnike(ce) teh društev uljudno prosimo, da naj gredo TAKOJ na delo in naj nam pismenim potom odgovorijo na sledeča vprašanja:

1) Štev., ime in sedež društva.

2) Datum vstanovitve.

3) Imena vstanovnikov.

4) Koliko izmed teh jih je že umrlo?

5) Koliko izmed vstanovnikov živi še danes? Kateri?

6) Koliko članov je še stalo društvo ob vstanovitvi?

7) Imena prvih odbornikov društva.

8) Koliko bolniške in druge podpore je društvo že izplačalo?

9) Koliko članov(ic) društva je že umrlo? Kateri?

10) Koliko znaša društveno premoženje?

11) Imena sedanjega odbora.

12) Posebno zanimive točke, ki so v zvezi z zgodovino društva.

Pri društvih kjer so še starci, ali večletni tajniki in drugi uradniki bo lahko na ta vprašanja odgovoriti; v nasprotnem slučaju naj se pa sedanj tajnik obrne na kakega, morda še živečega bivšega uradnika, ali pa vstanovnika društva.

Najbolj iskrena želja glavnega odbora K. S. K. J. je, da bi izšla ta Spominska knjiga kolikor mogoče in najbolj dovršena, da bomo imeli na ta način nekaj članstvu in javnosti pokazati v obliku lepe Spominske knjige, katero bo gotovo vsakdo rad za vedno hrani.

Dalje pozarjamamo vsako krajevno društvo, da naj da takoj vse že živeče vstanovnike društva sliktati, kjer je to mogoče. To si želimo v označeni knjigi med zgodovinske podatke določenega društva. Istočasno bi bilo na mestu, da pri-

občimo v tej knjigi skupno sliko sedanjega odbora krajevnih društev. Odbor naj bi se dal slike začetkom meseča marca. Kakor že v zapisniku minule seje gl. odbora razvidno, bo moralo tozadnevne stroške nabave knjig (Cut) trpeti društvo samo. Za en knjig ne bodo isti znašali več kot \$5.00, mislimo, da bi se te stroške lahko izplačalo iz društvene blagajne. Ako pa želi katero društvo priobčiti sliko vseh svojih članov, bo ista slika tudi v Spominski knjigi priobčena.

Kaj bo pomenila naša Spominska knjiga? Isto se bo hranilo v Jednotnem arhivu kot važen zgodovinski zaklad; hranila jo bodo vse krajevna društva, najbolj pa še posamezni člani in članice. Se pozna leta, ko nas že ne bo več med živimi, bodo naši zanamci listali to knjige in se tako živo spominali 30 letnice obstanka K. S. K. Jednote.

Bratje in sestre! Ker bo imelo pri sestavi te knjige baš uredništvo "Glasila" dosti posla, zaradi tega se že danes obračamo na Vas z ujedno prošnjo, da greste takoj na delo. Sestava take knjige mora biti pravilna in popolna. Naj ne ostane ta opomin glas vpijočega v puščavi, kajti uredništvo "Glasila" želi, da bi bila prva Spominska knjiga naše najstarejše in prve slov. podp. organizacije v resnicu nekaj lepega in dovršenega. Odgovorite nam takoj na gori stavljena vprašanja.

Tekoči teden bomo vsem onim društvom, ki so nam za 25. letnico Jednote že dopolnili svojo zgodovino, po pošti v pismu poslali izrezek iz št. 13 "Glasila" iz leta 1919, da stvar preglejajo, izpopolnijo in popravijo. Dotične tiskane izrezke se nam mora pa kmalu vrniti, da priredimo rokopis za stavek, oziroma za tiskarno.

Teh knjig bomo naročili 15.000 (petnajst tisoč!) Velikost iste bo 9x12 in bo obsegala morda okrog 200 strani, ali še nekaj več.

Da bo nam pa mogoče pokriti velike stroške pri izdaji te knjige, je odbor določil, da se v isti porabi 60 strani za oglase. Glede tega bo treba tudi nastopiti resne korake, da dosežemo to število oglaševalcev. V dogledem časa bo uredništvo "Glasila" razposlalo vsem krajevnim tajnikom posebne vrste cirularje in pogodbe za oglase za Spominsko knjigo. Upamo, da nam bodo šli cenj. krajevni uradniki v tem pogledu na roke. Ako bomo imeli pri tem zaželeni uspeh, bomo priobčili še vse imena članov in članic odrašlega oddelka pri vsakem krajevnem društvu poleg zgodovine. To bi bilo nekaj imenitev v pomenljivega. Imena bomo dobili iz gl. urada Jednote.

K sklepu še enkrat apeliramo na vse krajevna društva, da naj gredo takoj na delo, da bo zaželjena Spominska knjiga K. S. K. Jednote temprij izšla.

Uredništvo "Glasila K. S. K. Jednote".

Iz urada gl. tajnika K. S. K. Jednote.

URADNO NAZNANILO.

Temeljem pravil člen V, točka 24, imu glavni odbor Jednote pravico dati vsak važnejši sklep ali kočljivo točko, katera prekoračuje njegov delokrog v referendum ali na splošno glasovanje.

In ker glavni odbor sam ne more povisati plač glavnim odbornikom, kakor tudi ne spremeniли ali dodatni točki k pravilom, zato sta bili zgorajnji resoluciji pri seji glavnega odbora dne 23. januarja, 1924 pravilno odobreni in se tem potom stavita članstvu v odglasovanje.

Glasovanje se prične dne 15. februarja in se konča 25. marca, 1924. Vse glasovnice morajo biti v glavnem uradu najkasneje do 31. marca, 1924. Glasovnice, ki ne bodo pravčasno poslane na glavni urad se ne bodo vpoštevale.

Za glavni urad Kranjsko Slovenske Katoliške Jednote:

Josip Zalar, glavni tajnik.

OSMO SPLOŠNO GLASOVANJE K. S. K. J.

I. RESOLUCIJA

za povisitev plače Jednotnemu blagajniku.

Kakor je bilo razvidno iz zapisnika sej letnega zborovanja gl. odbora K. S. K. Jednote, priobčenega v št. 4. "Glasila" dne 23. jan. t. l., je podal nas dosedanje, nepristopanje z dvanajstimi let delujoči blagajnik br. John Grahek na II. seji svojo resignacijo, trdec, da svojega, vedno večjega blagajnskega posla ne more več izvrševati za stare plago \$65.00 na mesec. Zadnji čas je pristopil več krajevnih društev v bolniško centralizacijo, vsed tega ne sploh vse njene možnosti. Brat blagajnik ne more na noben način najemati kakuge pomočnika, da bi mu pomagal in celo igral delo iz svojega lastnega česa plačeval. Brat blagajnik dalec izrecno izjavlja, da bi ne bil na minuli konvenciji zoper prevzel tega urada, da bi bil že pred tem znal, da se mu načelo načelo vedno več dela.

Ker smo se pa na tej seji navzoči in z dolj podpisani gl. uradniki jasno prepričali, da ima sedaj br. blagajnik v resnicu veliko in vedno več dela.

Ker priznavamo, da je njegova sedanja plača (\$65.00 mesečno) za to ogromno delo PRENZIKA in vredna povisjanja, in

Ker je naša želja, da naj bi naš dosedanje, z 22 let službojuči blagajnik vsed tega ne odstopil, zato stavimo cenj. članstvu predstojecu RESOLUCIJO v pretrs v splošno glasovanje:

da naj znaka od 1. jan. t. l. mesečna plača blagajnika K. S. K. Jednote \$100.00 (sto dol.) na mesec, ali \$1200.00 na leto.

K sklep se toplo priporočamo cenj. članom(-icam), da glasujejo za to povisitev plače.

Podpis: Anton Grdin, gl. predsednik, Matt Jerman, I. podpreds., Anton Skubin, II. podpreds., Mrs. Mary Prisland, III. podpreds., Josip Zalar, gl. tajnik, Steve G. Vertin, pomočni tajnik, Rev. Luka Gladek, duh. vodja, Dr. Jos. Grahek, vrh. zdravnik, nadzorni odborniki: Frank Opeka, John Jerich, John Germ, John Zulich, Martin Shukle; porotni odborniki: John R. Sterbenz, Martin Kremec; pravni odborniki: John Dečman, John Mura, John Butkovich; urednik "Glasila" Ivan Zupan.

I. GLASOVNICA

posameznega člana(ce)

Ste li ZA to, ali PROTI, da se sedanje mu blagajniku K. S. K. J., br. John Grahek poviša mesečno plača z \$65 na \$100.

Član(ka) dr. sv.....

St. v..... dne 1924.

(Društveni pečat)

ZA	PROTI
----	-------

podpis člana(-ice) cert. štev.....

OPOMBA: Splošno glasovanje je v veljavi 40 dni, od 15. februarja do 25. marca z. i. Vse član(ice) je opravčen(a) do glasovanja. Lahko glasuje na društveni seji, ali pa doma. V slučaju, da bi kateri član(ica) NE projekta(s) rezoludne glasovnice od društvenega tajnika(ce), naj predstojca glasovnico izreže iz "Glasila", naj glasuje ter to glasovnico takoj pošlje društvenemu tajniku(-ici).

II. RESOLUCIJA

Dostavek k točki 64 in 83-c jednotnih pravil (člen VI. in X.)

Ker se je na zadnjem januarski seji glavnega odbora K. S. K. J. razmotrilo, da je izpolnjeni ustrezni jednotnični denarji še v druge varne varnosti (obveznosti), ki bi lahko donatali več obresti, kar bi bilo v korist naše organizacije, smo nimali podpisani uradniki do zaključka, kajega stavimo potom nazivem RESOLUCIJE članstvu na splošno glasovanje.

K. S. K. Jednote lahko investira (največ) svoj denar potom svojih nadzornikov poleg državnih, okrajskih in municipalnih bondov tudi v provinčne obveznice javnih zadržnih podjetij, ali takozvane Public Utilities bonds.

ANGELČEK

GLASILLO MLAĐINSKEGA ODDELKA K. S. K. JEDNOTE
Izhaia vsako prvo sredo v mesecu.

Naslov uredništva "Angelček": Rev. Luka Gladek, 395 So. 2nd St., Steelton, Pa.

Iz uredniške torbice.

Našim mladim članom in članicam.

Moj prvi poziv je takoj obrodil svoj sad, kar me zelo veseli. Mladina, le rada piše, se teme pričišči, kako se mora pero rabiti. Ako kdo napravi kako večjo napako pri pisjanju, jo bom že jaz malo popravil; toda naš dopisovalni kotiček ne more biti brez vseh sloveničnih napak; pišite sedaj, kakor znate; vse se bo dalo popraviti in izboljšati. Napake in pogreški napravijo človeka popolnejšega, tako bode tudi z vami.

Ustrašili ste se pa angleškega kotička za uganke (Brain Teasers). Samo pogumni John Kochavar iz Eveletha, Minn., je odgovoril na III. uganko, pa še iste ni pravilno rešil. Odgovor na vse tri uganke najdete na drugi strani pri koncu.

Le oprimate se reševanja teh ugank (Brain Teasers); to vam bistri um, da začnete globoči misli. V prihodnjem številki sledi tudi nekaj slovenskih ugank.

Da ste mi zdravi!

Urednik "Angelčeka."

Dopisi.

Canonsburg, Pa.

Cenjeni gospod urednik:

Jaz sem se namenila en malo napisati kako se imamo tukaj v Canonsburgu. Sem učenčka 8. razreda; stara sem 14 let. V šolo hujem v Public School, zato bolj slabo pišem po slovenski, kar sem se doma naučila; en malo me je mati naučila, en malo sem se pa naučila iz slovenskih listov.

Članica sem Mlađinskega oddelka društva št. 153 K. S. K. J. v Canonsburgu, Pa. Jaz bom vedno dopisovala za našega "Angelčeka," če bo nam takoj redno prihajal.

V našo hišo prihaja tudi tista grda "P." pa se meni prav nič ne dopade, ker tako ostudno piše zoper vero in duhovnike. Amerikanski Slovenci niso navajeni čitati takih umazanih listov. Amerikanci spoštujejo vero in svoje cerkve; tudi nikomur ne branijo biti katoličan, kakor tisti, ki so okoli "P." Pa naj le pišejo tako dolgo, da mi enkrat odrasemo, potem jim bomo že pokazali. Mi nismo prišli iz starega kraja, mi smo se tukaj naučili, da je Bog.

Naj bo za zdaj dosti, v drugi zopet kaj več. Ne denite tega dopisa v koš, ker je to moj prvi dopis.

Dzaj pa lepo pozdravim vse člane in članice našega Mlađinskega oddelka,

Rose E. Krall, Box 274.

Rosi: Le še piši, tvoja pisma ne bodo šla v koš, ampak v naše predalčke, kamor tudi spadajo. Ne smeš čitati proti-verskih listov, ker to je strup za vsakega, in posebno še za čista, nepokvarjena srca. Poskuši dobiti še druge prijateljice, da se tudi one oglašijo v "Angelček," kako znajo pisati slovensko.—Urednik.

Cleveland, Ohio.

Cenjeni gospod urednik "Angelčeka."

V prvi številki letosnjega "Glasila" sem videl, kako se zanimate, da bi tudi člani Mlađinskega oddelka kako novico poročali v prilogi "Angelček." Da me boste bolj spoznali, vam hočem popisati kakšen junak da sem:

Star sem devet let; hodim v našo farno šolo sv. Lovrenca; sem v 4. razredu in imam tudij slovensko sestro za učiteljico. V naši šoli imamo enajst učiteljev, ali šolskih sester; tri so Slovenke, osem jih je pa druge narodnosti; za šolskega nadzornika pa so Father Bombach, ki so včasih precej strogi, dostikrat pa še predobri. Vse jim oblubimo, kadar na nas zakričijo; ko nas pustijo, smo pa O. K.

Moj ata so me vprašali, če imamo kaj brezove, ali leskovaste maste v šoli; rekli so, ko so oni hodili v šolo v starem kraju, da so dostikrat dobili tega mačila po hrbtnu, ter so se pridno učili. Kakšen nasvet mi vi daste? Ali bi kaj pomoglo? Ker se pa učimo samo angleško, nas učita slovenčino po šoli Father Oman in Father Bombach.

Zdaj pa na noge cenjeni mi bratci in sestriče Mlađinskega oddelka! Pišimo v "Glasilo," oziroma v našo prilogi "Angelček," da se bomo bolj spoznali kot pravi bratje in sestre naše slavne K. S. K. Jednote. Lahko smo ponosni nanjo, da smo lažiščem:

Mi smo vojaki, korenjaki, Kako nas gledajo ljudje; Pa pravijo, da smo junaki, Ker hodimo v šolo že. Ko bomo enkrat pa veliki, Na seje društva bomo šli; Postanemo še uradniki, V oddelku rednem bomo vsi.

Frán Lekan,
član dr. sv. Jožefa, št. 146.

Dragi mi Frank: Malo krajje in poguma je treba, kaj ne? Tvoj dopis je prav izvrsten. Pregovor pravi: "Siba novo mašo poje." Tudi jaz ne smem zanikati, da brezovo olje ne pomaga, in to posebno pri pokvarjeni mladini, kar ti gotovo nisi. Napiši in pošlji mi zopet kaj; tako boš dosegel lahko častno mesto v tem kotičku.—Urednik.

GOVOR MISS MARY VAUPOTIC,

ki ga je govorila dne 20. januarja, 1924 na Slovenskem katoliškem shodu v Chicagu za Mlađinski Oddelok Kranjsko Slovenske Katoličke Jednote, katerega članica je sama.

"Velečastiti gg. duhovniki, spoštovani gg. glavni odborniki in slavno občinstvo!

"Danes meni—jutri tebi!" To pesem čujemo čedjalje bolj pogosto med Slovenci po slovenskih naselbinah. Potom narančega procesa, ki ga je ustvaril Bog, se to vrši. "Veliko mladih mora umreči—a starim morajo vse!" Vsí smo zapisani strašni smrti, katera ne poznajmo, ko pride moraš z njo—pa bodi star ali mlad—z njenimi koščenimi roki ji ne moreš!

Zato pa moramo biti privabljeni na smrt. Z Bogom našim Stvarnikom moramo imeti svoje dušne račune v redu vedno in povsod, ker ne ure ne dneva ne veš, kdaj te prime koščena roka strašne smrti.

Skrben človek mora poskrbeti pa tudi za svoje domače, oče mora skrbeti za svojo ženo in otroke in žena za svojo moža in otroke. V Ameriki, kjer si odvisen samo od svojega dela imaš priliko, da se zavaruješ proti bolezni in smerti. Katolikom Slovencem in Slovenkam nudi tako priliko naša mogočna mati Kranjsko Slovenska Katolička Jednota.

Ta mati, ki je že tisočem otrla

grenke solze v žalostnih urah, vabi v svojo sredo in pod svoje okrilje vse Slovence in Slovenke!

In vašo mladino, kateri sliši bodočnost—kam jo boste dali preljubi stariši? Izročite jo vaši materi Kranjsko Slovenski Katolički Jednoti, ki je solventna in financi v solventna tudi kar je največ vredno v verskem duhu! V teh viharnih časih, ko treska grom in peklo ob prepiranje naše—je treba močne materne roke, da vodi človeka—zlasti mladega človeka. To roko pa poda vsakemu naši mati Kranjsko Slovenska Katolička Jednota! Vi stariši, katerim je Bog izročil mladino—ste za nje odgovorni. V katoliško društvo in v katoliško Jednoto z njo, pa boste srečni vi in vaša mladina!

Ti Kranjsko Slovenska Katolička Jednota—Ti naša podpora mati—Ti pa zbiraj pod svoje okrilje ameriško slovensko mladino in obvari jo vsega zlega, ki ga širi sovražnik naše vere. In vi voditelji naše matere—vi spoštovani gospodje glavni odborniki, v katerih rokah se nahaja usoda naše matere. Jednote—delajte in zberite pod prapor naše matere našo slovensko mladino, kateri sliši bodočnost, in Kranjsko Slovenska Katolička Jednota bo živila, rastla, cvetela in napredovala!"

L. M. Tolstoy—Mihatov:

Otroška modrost.

Pred hišo na verandi sede gospodar in njegova žena, hčerka in šestletni sinček Vasja. Odrasla deca igra "tennis." Pristopil mlad siromak.

Gospodar (siromaku): "Pa kaj si ti?"

Siromak: "Saj vidite, kaj sem. Usmilite se ubogega delavca, ki je brez dela. Odkar sem postal brez dela, potujem dalje, ne da bi jedel. Bil sem v Moskvi, sedaj se vračam proti domu. Pomagajte bednemu človeku."

Gospodar: "Pa zakaj si beden?"

Siromak: "To je pač jasno—revez sem."

Gospodar: "Ako si delal, bi ne bilrevež."

Siromak: "Rad bi delal, toda sedaj ne dobim dela. Vse je zastalo."

Gospodar: "Zakaj pa drugi delajo in samo ti ne dobis dela."

Siromak: "Verujte mi, rad bi delal iz vse svoje duše. Toda ne sprejmejo me nikjer. Usmilite se me, gospod. Že drugi dan potujem, ne da bi jedel."

Gospodar (gleda v denarnico, ženi pa reče): "Avez vous dela petite monnaie? Je n'ai que des assignats. (Ali imaš tudi kaj drožiba pri sebi?) Jaz imam samo bankovce."

Zena (Vasju): "Idi, dragec moj, v moji torbici, na stolu zraven postelje, je denarnica, vzemi in prineci mijo."

Vasja: "Zelite, mama?" Mati ponovi še enkrat, kar mu je bila ravnokar povedala.

Gospodar (siromaku): "Počakaj, pride takoj. (Siromak stopi za korak nazaj.) Mož pa reče ženi po francosko: "To je strašno, koliko ljudi hodi danes brez dela okrog. Vsi so

sami lenuhi. Seveda je klub temu hudo, če je človek lačen."

Zena: "Pritrjujem. Govore pa, da je prav tako tudi v inozemstvu. Brala sem, da je v New Yorku okrog 100,000 ljudi brez dela. Ali še želiš časa?"

Gospodar: "Nalij še malo." (Prizge tobak in pije.) (Siromak ju gleda, kima z glavo in pokašljuje, da ju tako opozori nase. Vasja se povrne z denarnico, jo izroči materi in iznova neprestano opazuje siromaka.)

Gospodar (privleče iz denarnice desetico): "Tu imas, vzemi in hodi."

Siromak (vzame denar, se odkrije in prikoni): "Hvala lepa, Bog plačaj! Zahvaljujem se vam, ker ste se usmilili ubogega človeka."

Gospodar: "Obžalujem le, ker ne delate. Ako bi delali, bi bili siromšči. Kdor dela, ni reven."

Siromak (Spravi denar, se pokrije in obrnviši se, reče): "Res je, da od dela ne boš postal bogat, ampak ves sključen in grbast." (Odide.)

Vasja: "Pa kaj je rekel siromak?"

Gospodar: "Izrekel je neumno, kmetsko prislovico, da od dela ne bo postal bogat, ampak grbast."

Vasja: "Tačkaj naj to pomeni?"

Gospodar: "Kaj pač drugačka kakor to, da delo človeka počabi, ne pa obogati."

Vasja: "Ali morebiti ni to res?"

Gospodar: "Seveda ni. Tisti, ki se okrog klatijo, kakor ta, in ne delajo, tisti so zmiraj siromšči. Obogate samo tisti, ki delajo."

Vasja: "Kako pa je to, da smo mi bogati, ko vendar ne delamo?"

Mati (se smeje): "Po čem pa ti sodiš, da oče ne dela?"

Vasja: "Jaz ne vem; toda mi smo zelo bogati, in zato bi moral oče mnogo delati. Pa zakaj takto malo dela?"

Gospodar: "Seveda ni. Tisti, ki se okrog klatijo, kakor ta, in ne delajo, tisti so zmiraj siromšči. Obogate samo tisti, ki delajo."

Vasja: "Kako pa je to, da smo mi bogati, ko vendar ne delamo?"

Gospodar: "Kaj delam? Ali vas vsi ne hranim, obuvam, oblečem in šolam?"

Vasja: "Ampak to dela, tudi siromak. Zakaj torej mora, ne da biti reven in ubog, a mi takoj . . ." Gospodar (se smejava): "Glej ga, glej, rojenega socijalista."

Zena: "Da, da, pregovor pravi: 'Vsak norec more statiti toliko vprašanj, da nanje tisoč modrijanom ne more odgovoriti.' Rekle bi se lahko tudi: 'Ne samo vsak norec, ampak tudi vsak otrok.'

Gospodar (se smejava): "Glej ga, glej, rojenega socijalista."

Zena: "Vse, kaj mu mama naroča, ampak nepremično mora siromšči.

Zena: "Vasja, ali ne sliši? (Povleče ga za roko.) Vasja!"

Vasja: "Zelite, mama?" Mati ponovi še enkrat, kar mu je bila ravnokar povedala.

Gospodar (siromaku): "Počakaj, pride takoj. (Siromak stopi za korak nazaj.) Mož pa reče ženi po francosko: "To je strašno, koliko ljudi hodi danes brez dela okrog. Vsi so

stric in Kramar po dva srebrnika k mlinarjevem; v jeseni skoči premljal mlinarja z dvema srebrnikoma in Kramarjevem. Tako so se sosedje medsebojno obiskovali in obdarjevali, zahvaljevali in bozgalci darila občudovali, da nihče ne konča na kraju.

Bog je dal deževati in solnce sijati na vse te pravčine. Otroci so kar po vrsti dobivali ošpice, škrlatinko in grižo in so se zopet v isti vrsti pozdravljali. Vsako leto so kupili po eno novo deško in eno deklisko oblecilo, ki je ležala pred budim, na verige privezanim psom; toda ta ukaz sem kratkomalo odklonil.

"Ta ne zna nič! Ta se vsega boji! To je mlečni strahopetnež!" je zaničljivo govoril Gedeon in mi obrnil hrbet. Nato so isto storili tudi psi ostali otroci. Tako sem namah v očeh vseh navzočih tepec in bozgaljivec. Za družabno življenje sem postal nemogoč. Samo Makabejska mati je pokazala nekajko sočutja do mene, ponudila mi je kašnato žlico, da bi jo občudil.

"Gedeon je bil junak, njegova glava je vedno bila polna smelih načrtov in samostojnih misli. Bog ve, kdo je tičal v njem: Napoleon ali poglavar razbojnnik, Ivan Grozni ali pa osvoboditelj Washington — vedno neupogljiva in zapovedujoča naravna, pravi poveljnik. On se ni nikdar motil, odpuščanja ni nikdar prosil, nikdar ni bil neodločen, nikdar v skrbih; posrečilo se mu je vse kar tako samo od sebe, izbral je, vselej najboljši del in je tudi povsed odločeval. Holofernes, eden izmed mlinarjev otrok je enkrat poskusil vprizoriti reuelcijo zoper Gedeona, vpeljati je hotel neke vrste konstitucijo, da tako zagotovi ljudstvo vlado. Posledica njegove vstave pa je bila ta-le: Gedeon ga je imel šest ur v nekem svinjaku zaprtega, nakar je Holofer

The month of February.

During the past month we celebrated the feast of the Circumcision of our Lord. This feast commemoration the submission of our Divine Lord to the law which was enjoyed by God, and it also brings to mind that as we are departing from the Old Year we must "put off the old" and in assuming the duties of the New Year "put on the new man." During the ceremony of the Circumcision the Divine Child received the name of Jesus, and the whole month of January is dedicated in a special manner to that Holy Name. Soon after this we hail the festival of the Epiphany which solemnizes more particularly the apparition of the star, announcing the Savior's birth. We are all familiar with the history of the prophecy of the Wise Men, their long journey, the gifts they presented together with their symbolic significance.

Now we enter upon the month of February. On the threshold of the month, February 2nd, we have the feast of the Purification. It was commanded in the Jewish Law that a woman, after giving birth to a child, must visit the temple to be purified. Now, since the Blessed Virgin Mary was free from all stain, she was not bound by this law; nevertheless, she obeyed and made an offering of a pair of little doves. Such offerings were prescribed by the Jewish Law. The Church does not prescribe, but suggests that it would be highly devotional for the faithful if they present gifts of candles for the altar. Therefore this feast is also called Candlemas Day on account of the candles that are blessed for use on the altar throughout the year, and to be distributed to the faithful for use in their homes. These candles should be kept in a suitable place to serve at the hour of death, or when Communion is distributed to the sick, and for other religious purposes. The blessing of candles was begun in the Church about the 11th Century.

On the 3rd of February, following Candlemas Day, we celebrate a very popular feast, that of St. Blasius. This holy man was bishop of Armenia and became a martyr to the faith. Many miracles have been performed through his intercession, especially among those who were affected with troubles of the throat. It is said that he once wrought a wonderful miracle upon the throat of a child who was brought to him in such a state of suffering as to threaten speedy death. On this day throats are blessed. Holding lighted blessed candles, arranged in the form of a cross, touching the throat, the priest says, "Through the merits and intercessions of St. Blasius, bishop and martyr, may God deliver thee from all diseases of the throat and preserve thee from every other evil."

Sister Theresa of the Child Jesus.

"The Little Flower of Jesus".

Marie - Francoise - Theresa Martin was born at Alencon on January 2nd, 1873. Her parents were fervent Catholics, and the little girl, gifted with unusual intelligence, especially in regard to holy things, appeared to recognize the virtues and rare qualities of her saintly mother, whom she loved with the keenest affection, but lost at the early age of four.

Her father then took his family to live in Lisieux, to be near their uncle, who was deeply attached to his sister's children. Therese, the "Little

White Flower", as she calls herself in the story of her life which she has written for us, quickly expanded in the warm rays of the Sun of Divine Love, and amid the pure affections of a happy home. She was devoted to her father, and her admiration for him equalled her love. This child of benediction was the joy of his heart, and he called her his "Little Queen". Marie and Pauline, her elder sisters, largely influenced her life, for they trained her and endeavored to fill the place of the mother she had lost. Celine, who was much nearer her own age, was at first her inseparable playmate; later Therese confided to her the most intimate thoughts of her heart.

Four baby boys and girls had already taken flight to Heaven. When Therese was ten years old, Pauline entered the Carmelite Order. This was a severe trial to the affectionate little girl and she became seriously ill. The sickness increased, and her sisters were kneeling round her bed expecting her death, and imploring Our Blessed Lady to come to her aid, when the sick child saw the Queen of Heaven coming towards her with a sweet smile, and she arose completely cured.

Shortly after this event she received her First Communion with angelic devotion. She had been very carefully prepared by her Sister Marie, who soon followed Pauline to Carmel.

From the age of three Therese had longed to become a nun, and at the time of Pauline's entrance, she had asked the Mother Superior with great simplicity to receive her also. As may readily be supposed, the reception of this nine-year-old petitioner had to be indefinitely deferred!

Her desire grew more intense, and as the Superior refused to admit her on account of her extreme youth, she went to Bayeux, accompanied by her devoted father, to ask leave for the bishop who promised to give it later. She then went to Rome to implore Leo XIII, to grant her the longed-for permission. His reply was not very encouraging, and this again added to her trial.

Her perseverance was at last crowned with success. She entered the Carmelite Order of Lisieux on April 9th, 1888, aged fifteen years and three months, and there received the name of Sister Theresa of the Child Jesus and of the Holy Face.

No extraordinary event marked her religious life. This has been the case with certain Saints, and like them she was singular only in her perfect simplicity, her constant practice of humanity, and her charity. This charity filled her with a burning desire for Heaven, because the Holy Spirit had made her understand that she "would come down again" to "do good on earth;" or, to use her own poetic words, she would shed upon souls a rain of graces, "a shower of roses," from on high.

She was yet more remarkable for her love of God and for her trust in Him. She had offered herself as a victim to "the merciful Love of the Good God," and she died consumed by the flames of this heavenly love, on September 30th 1897, aged 24.

The story of her life written at the obedience of her Superior is now known all over the world, and has been translated into many languages. Countless are the wonders wrought by invoking her, or by the use of things that once belonged to her. Her grave is daily visited by numerous pilgrims. These facts, and still more the good done to souls by read-

ing her Life, have led the Bishops of Bayeux and Lisieux to set on foot the Cause of the Beatification of the Servant of God. Theresa of the Child Jesus and of the Holy Face. She was beatified just recently by Pope Pius XI.

The Little Flower of Jesus was a constant admirer of the Foreign Missions while still living. Recently she has been declared as the patroness of the Missions.

* * *

The Confidence in God of the Little Flower can be seen from the following little extract:

"It is not because I have been preserved from mortal sin that I mount to God on the wings of trust and love. Nay, I feel that I should not lose a whit of my confidence, even had I on my conscience every crime it is possible to commit. With a heart that sorrow had broken I should throw myself into my Saviour's Arms.

"I know that the prodigal child is dear to Him; I have heard His words to Mary Magdalene, to the adulteress, to the Samaritan woman. No one can frighten me, for in so far as His Love and Mercy are concerned I know what to rely upon.

"I know that all that multitude of sins would disappear in the twinkling of an eye, even as a drop of water cast into a flaming furnace. It is told in the lives of the Fathers of the Desert how one of them converted a public sinner whose wicked deeds were the scandal of a whole country. This sinful woman, touched by grace, followed the saint into the desert, there to perform rigorous penance.

"But on the first night of the journey, before even reaching her place of retirement, the bonds that bound her to earth were broken by the vehemence only man at that instant saw of her loving contrition. The holy man at that instant saw her soul borne by angels into the bosom of God. This is a most striking illustration of what I would wish to express—but these things are beyond words."

—Words of the Little Flower.

It was not only in the temple that Mary offered her Son up to death; she offered Him at every instant, through her whole life.

—St. Alphonsus.

"The Presentation was a joyous mystery, and yet it was the first of the Seven Dolors our especial commemoration" which the Church selects for

—Father Faber.

ST. VALENTINE, PRIEST AND MARTYR.

February 14.

St. Valentine belonged to one of the noblest families of Rome. He was priest in the reign of Claudius II, and especially had charge in assisting the Christian confessors and martyrs. The emperor hearing of his good works, sent for him; and the gentle, persuasive eloquence of Valentine almost induced the emperor to become a follower of Christ. But considerations of state prevailed, and the meek Valentine was surrendered to the tribunal. Here he worked a great miracle by restoring sight to the daughter of one of the officers of the praetorium, who had been blind for two years; and the miracle converted the entire household of the judge, consisting of more than forty persons. The emperor, learning of this great miracle, sought to have Valentine released, but, fearing a tumult among the people, as in the case of Pilate, he consigned

the just man to execution, and St. Valentine was accordingly beheaded outside the city of Rome in the year 270.

The love of flesh is conquered by spiritual love; the desires of the flesh are extinguished by those of the spirit, the diminution of the one becomes the increase of the other.

—St. Jerome.

A GOOD ALPHABET.

Attention at both work and play.

Busy all the livelong day;

Courteous at home and school.

Diligent to keep the rule;

Earnest in whate'er you do;

Friendly with your classmates too,

Generous of hand and heart,

Honest in life's every part;

Innocent of all that's mean,

Jolly as a king or queen;

Kind, whence'er footsteps roam,

Loving to the ones at home;

Merry in the sun and rain,

Neat in dress, but never vain;

Orderly in desk and books;

Patient in your thoughts and looks;

Quiet when 'tis time to be,

Ready others' needs to see;

Steady in your every aim.

Truthful, though it brings you shame;

Utilizing in the fight

Vim and courage for the right;

Willing others to befriend,

Xemplary to the end;

Youthful till life's set of sun,

Zealous till success is won.

Small Boy: "It's my mother's birthday, today."

Small Girl: "Is it? How old is she?"

Small Boy (after a moment's hesitation): "Either forty-seven or seventy-four. I can't remember which."

A negro was passing under a scaffold where some repairs were going on, when a brick fell from above on his head, and was broken by the fall. Sambo very coolly raised his head and exclaimed:

"Halloa, you white man up dar! If you don't want your bricks broke, just keep 'em off my head."

—Words of the Little Flower.

—

THE CATECHISM OF THE CLOCK.

A little girl once sat in a room, intently looking into a catechism which rested on her knees. Her face was bowed down in study; she read her lessons aloud. On the wall close by there hung a clock. Majestically it was glittering and ticking in the sun.

The question was asked "How many Gods are there?" and the clock eagerly struck one. After some silence the girl asked the clock, "How many natures in our Lord?" and the clock rejoined "Two." "How many persons in the one God?" she mildly cried; the old clock on the wall locked and ticked in the sun.

The little girl laughed and said, "You have answered well. Now tell me the cardinal virtues." The faint hearted clock answered "Four." "Oh, dear! How clearly it sounds," said the girl, "but tell me how many are the Lord's wounds," and the sobbing clock struck "Three."

The little girl laughed and said, "You have answered well. Now tell me the cardinal virtues." The faint hearted

clock answered "Four."

"Oh, dear! How clearly it sounds,"

said the girl, "but tell me how

many are the Lord's wounds,"

and the sobbing clock struck

"Five."

The maiden with a sigh gently picked up the crucifix and fervently kissed it.

"Please, tell me how many commandments of the Church"

and the anxious clock an-

swered "Six."

The clock now lifted up one hand to heaven

and with a sweet tinkle of its bell when the girl asked how

many sacraments did Christ in-

stitute, it delightfully an-

swered "Seven."

"How many

Beautitudes are there, will you kindly tell me, sir?" The

clock immediately responded

"Eight," and the choir of an-

gels I gladly would wish to

have numbered. The clock

surrounded with a ray of light,

gladly chimed "Nine."

"Well, now I'll ask the holy com-

mandments from our God; please tell."

The clock rang "Ten."

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Za srečo!

POVEST.

Spisal.
FR. MALOGRAJESKI

(Nadaljevanje)

Tudi Dragarjev Janez, ki je bil jeden najbolj radovednih, je silih na to. Toda, ker vse drugi niso bili za plezanje v zvonik, in ker se niso hoteli ločiti drug od drugega, so šli zopet vse skupaj naprej. Pomudili so se v cerkvi sv. Janeza, dalje v cerkvi sv. Remberta, ki je še jako nova, potem pa v starodavni stolni cerkvi. Tukaj so jim bila jako povšeči lepa očna. Podali so se tudi v takozvano "svinčeno klet" pod cerkvijo, kjer se mrlči vsled suhega zraka posuše tako, da so videti kakor mumije.

Tukaj pa ni bilo Goričevske mu Tončku nič kaj po volji.

"Pojdimo gori," je dejal, ko jim je bil vodnik razložil čudno lastnost teh podzemeljskih prostorov. "Jaz sem že itak suh, kaj bi se sušil še tukaj."

In res se podajo kmalu gori. V cerkvi pa se je začela popoldanska služba božja. Lepo do neči glasovi mogočnih orgel so jih skoro omamili. Kakor otrpli so obstali, in srce se jim je napolnilo s pobožnimi čuti. Razen Komarja, kateri ni bil nikoli prav dostopen takim stvarjem, so pomolili vse nekoliko očenašov po tistem.

Ko so se bili tako tudi duševno pokrepčali, so nastopili zopet svojo pot po mestu.

Janez in Jakob, oba živahnega, lahkomiselnega in vihava, sta stikala nekoliko tudi na svojo roko okrog. Kjer jima je kaj ugajalo, tam sta se posmudila malo, potem pa sta tekla za drugimi, da bi jih došla, ne meneč se za to, da so ju mestni ljudje nekako čudno pogledovali ter se ozirali za njima. Sploh so naši potniki s svojim nekoliko neprimernim in nenavadnim vedenjem vzbujali precej pozornosti pri ljudeh, mimo katerih so se drvili naprej.

Ko pridejo mimo neke krasne palače s kamenitimi stopnicami, vikne Jakob:

"O jej, kaj pa je to? Poleg, kako lepo izdelovanje. Kako ti mora biti še le notri lepo."

In začeta se plaziti po stopnicah navzgor. Do spevški skoz vrata v vežo, vzklikneta oba hkrat:

"O jej."

Kaj tako krasnega še nista videla svoj živi dan ne. To je bilo skoro kakor v cerkvi. Vse vežne stene so bile lepo poslikane in pozlačene. Ravno takoj strop. Iz veže pa so vodile gori v prvo nadstropje krasne mramornate, na okroglo zavite stopnice, v znožju katerih sta stala dva velika pozlačena svečnika. Všeč jima je bilo vse to, kar sta videla, tako, da sta si hotela pogledati to lepo poslopje tudi v višjih nadstropijih. Komaj pa se pripravita, da bi šla po stopnicah navzgor, zaplete se Jakobu noge v preprogo, ki je bila razravnana po sredi stopnic, in vsled tega telebne s tako silo, da je glasno zastokal. To pa vzbudi nekega psa, ki zažene glasen hrup, a precej nato priskaklata po stopnicah dolni dva mlada človeka, v oblekah, poštitih z zlatimi obrobskimi. Jeden prime Janeza, drugi Jakoba, in predno sta se ta dva prav zavedala, sta že bila na cesti zunanj.

Nekaj takega se jima je bilo prigodilo že v par slučajih, dokler nista izprevidela, da je najboljša, da ne uhajata na stran, ampak da se držita svojega tovaristišta.

Tako so dospeli vse skupaj do lepe mestne hiše. Še bolj nego lepi zgradbi so se čudili naši potniki temu, kar jim je pravil vodnik ter jim pretolma-

kamen od sreca, kajti bili so prepričani, da jih čaka Komar že na ladiji. Tem večje pa je bilo njih iznenadenje, ko ga tudi tam niso dobili, in ko so zahtevali od njih vozne liste, pa jih niso imeli. Zanesli so se bili na Komarja, da jim jih preskrbi, in zdaj so se ozirali zmanj po njem! To je zmedeo celo tiste, katerim Komar ni bil izvabil denarja, da niso vedeli, kaj naj store. Celo obupani pa so bili seveda oni, kateri so bili Komarju izročili denar.

Jeden izmed potnikov je znal toliko nemški, da je do povedal onemu, ki jih je bil prišel iskat v gostilno, in ki je bil videti nekak nadzornik nad izseljenici, kaj se je zgodilo. Ta skomizgne malomarno z ramami ter reče:

"Nazaj v domači kraj brez denarja ne morete drugače, ko po odgonu, in to ni ravno prjetno in častno. Komar se peleje najbrž z drugo ladijo, in morda prideš še kje vkljub z njim. Ako pa ne, se uredi stvar lahko tudi drugače. Jaz kupim vsem tistim vozne liste, ki sami nimajo denarja. Ako se snidejo s Komarjem in dobe od njega, kar so mu dali shrani, mi vrnejo, kar sem izdal zanje; če pa ne, potem se bodo morali odslužiti. To ni samo na sebi nič hudega. Služili bodo pač tako dolgo, dokler si ne prislužijo toliko, kolikor sem izdal zanje. Seveda morajo biti zadovoljni, da jih preskrbim službo jaz, ker jih ne maram loviti okrog. Sicer pa bom izkušal preskrbeti službo vam vsem. In oziral se bom kolikor mogoče na želje vsakega posameznika. Gospod Majster, ki je že odpotoval, in s katerim je šel nemara tudi vaš znanec Komar, mi je že omenil nekaj, da si mislite poiskati različen posel. Kadar se bo treba ločiti, že poprašam, kdo hoče sem ali tja. Ali ste zadovoljni vsi tako?"

"Tisti iz Čakarijotovega soda bo menda najhujši," pripomni Tonček, ki vina ni cenil, aka ga po njem ni bolela glava.

"Bog zna, po čem ga točijo?" vpraša Jakob.

"Butec, če bi ga točili, bi ga ne imeli, kajti bili bi ga potocili že davno," se oglaša Blaž, ki svojega brata ni maral posebno. Blaž in Jakob sta bila precej različne narave in stari tega malokdaj soglašali.

"Pa vsaj sode pojdimo gledat," pripompi Tonček, kateremu se je vzbujala čudna žeja, in ki bi si bil vsaj v duhu rad utešil poželjenje.

"Nikar, nikar, Tonček," mudovsutevuje Komar, "če ne, nam je skopnši v kleti, ali se pa sam v svojih silnah utopiš."

Ko pa so še nekateri drugi od družine izrekli željo, da bi si klet ogledali, naznani je vodnik, da se v klet ne pride tako lahko, in da bi jih težko pustili noter. Vdali so se torej ter se odpravili naprej, samo Tončka je to tako jezilo, da je vzkliknil:

"Pa je vendar presneto nemuno ljudstvo tukaj!"

"I zakaj, Tonček?" vpraša Komar.

"I zato, ker vina ne izpijo!" "Ha-ha-ha, to je pa res," potrdijo nekateri.

Bil je nastal že večer, in treba je bilo se vrniti v gostilno, kjer so bili pustili svoje stvari, in kjer so nameravali prenočevati.

Ko pridejo do prenočišča, se poslovijo Komar, češ, da mora dobiti še Majslerja, da se domeni z njim radi vožnje čez morje. Zagotavljal jih je, da se vrne kmalu, a tisti večer ga ni bilo nazaj. Pa tudi drugo jutro ga ni bilo na izpregled. Naše potnike je začelo skrbeti, zlasti tiste, ki so mu bili dali spraviti denar. Bližal se je že čas, ko je bilo treba oditi na ladijo, Komarja pa le še ni bilo. Ugibali so in ugibali, zakaj ga ni, toda pravega pojasnila ni mogel dati nihče. Vsi so bili tako nemirni, samo Tonček je brezskrben dremal. Njemu je bilo prav za prav vse jedno, naj bi šli že naprej v Ameriko, ali naj bi se vrnili v domači kraj, kamor drugi, tja on. Že so misljili naši potniki, da odide ladija brez njih, ko jih pride iskat po vsem tuj človek, katerega doslej še niso videli. Nagnige jim, naj se dvignejo ter gredo z njim. Hitro pobere vsek svoje stvari ter se odpravi na pot. Odvall se jim je

napravi, katerega si je tako želela videti, odpeljali so jo nazaj ter jo izročili blaznici.

CETRTO POGLAVJE.

Lojzika je sedela na klopi pri oknu in šivala, oče pa je ležal v postelji in smrčal, dasi je bila ura odbila že dve popoldne. Vso noč je popival z nekim tujim konjskim trgovcem, katerim je pomagal mešetari, po dnevi je pa spal. Tako je delal često. Po noči je stikal po gostilnah, po dnevi je pa ležal in lenčil. Skrb za jed je prepupal, popolnoma hheri, ki je šivala, da so ji doštkrat prsti krvavili.

Kdo ve, koliko časa bi se bil Gril še valjal po postelji, ko bi ga ne bil prišel kučit in nagovarjat, da naj gre z njim, prijatelj v in vinski bratce njegov, neki Kladež. Bil je vreden drug Grilov, lenuh, pjanec in potepuh, zaradi česar so ljudje njegov priimek izpremenili nekoliko ter ga splošno klicali za Klateža.

Prilomastil je v sobo, ne da bi bil pozdravil Lojziko, ter je stopil naravnost h Gričovi pešteli.

(Dalje prihodnjic)

Severova zdravila zadržujejo zdravje v družinah.

Hripavost

in kažeši sta zelo nepravna simptoma. Da preprečite tačne posledice vzemite

Severa's Cough Balsam,

ki prinaša, zadeljeno in hitro pomaga. Imajte ga pri roki v hiši za zimske meseca.

Cena 25 in 50 centov.

Vprašajte po lekarjih.

Severov Almanah in leta 1924 je natisnjen. Dosež so po vseh lekarjih zanesljivi, ali pač nismo.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

ZASTONJ

dobite lepi stenski koledar, na katerem so označeni cerkevni in državni prazniki, posti, svetniki celoga leta, itd.

Naročite si ga takoj, predno nam zaloga pojde. Pošljite same še za poštino. Naslov:

"EDINOST"

1849 W. 22nd St. CHICAGO, ILL.

VABILO

CERKVENO SLAVNOST

V nedeljo dne 17. februar 1924

bo naselbina sv. Jurija v cerkvi in zunaj cerkve slavila srečno dokončano slikanje cerkve po slovenskem umetniku g. J. N. Gosar-ju. 28 slik krasil lepo, prostorno cerkev. Dragi hoče videti zares kaj lepega, pridi ta dan na slavnost!

V SPORED:

Ob 10. uri slovesna sv. maša.

Ob 3. uri popoldne slovesni blagoslov cerkve in cerkevnih slik.

Ob 5.30 zvezčer pričetek slavnostnega banketa v Ewing Hall — dvorani na 95th Str.

OPOMBA: Vabilo je splošno in velja kot prijazno pozabilo za cenejene okoliščane, za prijatelje So. Chicaške naselbine in za vse domačine. Brez privatnih vabil.

CERKVENI ODBOR.

IMAM V ZALOGI 2E NAD 12 LET

PRAVE LUBASOVE HARMONIKE

tri in štiri-vrstne, dva, tri in štirikrat, nemško in kranjsko uglasile kakor tudi kromatične in pa kovčke. Harmonike so najboljšega dela in opremljene s zaporo za zapreti.

ALOJS SKULJ,
323 Epsilon Pl., Brooklyn, N. Y.

ZAHVALE.

Mr. Alois Skulj, 323 Epsilon Pl. Brooklyn, N. Y.

Cenjeni:—

Vam naznam, da sem prejel harmoniko, ki je prav tako kakovitno sem si želel, prav izvrstna. Za 16 let igrat harmoniko ter vsem kaj je harmonika. Prav lepo se Vam zahvalim zanj, v kratkem bom še po eno pisal ravno tega glasu.

F. Shalehar, Claridge, Pa.

Naročeno harmoniko sem sprejel in sem prav zadovoljen, mi prav zelo ugaja.

Alois Hočvar, Joliet, Ill.

Poročam Vam da sem sprejel poslano mi harmoniko, mi tako ugašo ko ima tako lep glas in je lahka za igrati, sem Vam zelo hvalezen in Vas priporočam tudi drugim rojakom, ki žele dobre, izvrstne harmonike.

Fr. Magister, Pittsburgh, Pa. (Advert.)

JIRST

NATIONAL BANK

Established 1857

Kadar pošiljate denar v Evropo

boste pronašli da je naša svetovno znana zveza te banke velike vrednosti za vas.

Mi lahko izposlujemo, da bo poslan denar vaš sorodnik ali prijatelj prejel prav na domu.

Ko torej pošiljate denar v Evropo, ne pozabite nas najprvo vprašati za cene. Mi vam bomo ponudili najnižjo ceno pri pošiljati denarja.

Promoženje te banke znaša \$12.000.000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

Lično in poceni!

Cenjena društva, trgovci in posamezniki, kadar potrebujete kakor nekoli vrste tiskovine, obrnite se vselej na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki

"AMERIŠKA DOMOVINA"

6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Pri nas ste sigurni, da dobite tako lične tiskovine, po nizjih cenah kot druge ter točno postrežbo. V naši tiskarni se tiskajo "Glasilo K. S. K. Jednote".

RAVNO TAKO JE V VASO KORIST, ako nam poverite vse posledice, ki imajo vsega možno in najboljši postrežbo. V naši tiskarni se tiskajo "Glasilo K. S. K. Jednote".

Bolgarski zeliščni čaj je delan iz čisti zelišč. Čisti kri in vam pomaga biti zdravim.

Naprodaj v vseh lekarjih ali

naprodaj v vseh vasih sorodnikov in priateljev iz starega kraja. Naša tiskra vam bo izdelala potrebne izjave (zadovoljstvo), poslala kartico, nudila pomag ob prihodu v New York Ltd., katero je to storila že za številne druge rojake, da katerih so se mnogi javno zahvalili za točno postrežbo!

POŠILJAN

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. Stevenson. Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje)

"Da, tako je," je rekel. "Vi imate glavo na pravem mestu, John, brez vsakega dvoma. Tovariši! Ti ljudje so na napajenem potu. Ako premišljujem o tem, se mi zdi, da je bil glas podoben Flintovemu, vendar ne ravno popolno podoben. Bil je bolj podoben glasu nekoga drugega—bil je podoben—"

"Grom in strela! Bena Gunn!" je zagromel Silver.

"Da, tako je!" je zavpil Morgan in skočil na svoja kolena. "Ben Gunn je bil."

"Ni dosti razlike," je dejal Dick. "Ben Gunn ravno tako ne živi kakor Flint!"

Starejši mornarji so pozdravili to opazko s porogljivim krohotanjem.

"No, nikdo se ni brigal za Bena Gunn," je zaklical Merry, "mrtvega ali živega, nikdo se ni brigal zanj."

Bilo je nekaj izrednega, kako se jim je povrnil pogum. Kmalu so se zopet pogovarjali in včasih poslušali in kmalu potem, ko so nekoliko časa zmanjšali, so vzel svoje orodje na ramo in zopet smo šli. Merry je s Silverjevim kompaniod hodil prvi in ostajal v ameri z Otokom okostja. Povedal je bil resnic; nikomur ni prišel na um Ben Gunn, niti živ niti mrtev.

Samo Dick je še vedno držal v roki sv. pismo in se boječe oziiral okoli, ko je stopal dalje; vendar ni nikjer našel pozornosti in Silver se je celo norčeval iz njega radi njegove previdnosti.

"Povedal sem ti že," je rekel, "povedal sem ti že, da si oropal svoje sv. pismo. Ni več dobro, da bi ž njim prisegal, in ali misliš, da se bo duh zmenil zanj? Niti tako ne!" in tlesknil je s svojimi debelimi prsti in potegnil k sebi svoje bergrje.

Vendar se Dick ni dal potolažiti in v resnici mi je kmalu postalo jasno, da je vedno slabše ž njim; vsled vročine, utrujenosti in prevelikega strahu je njegova mrzlina, ki jo je dr. Livesey že naprej oznanil, očihitno naraščala.

Tukaj po vrhu je bilo imenito hoditi; naša pot nas je peljala nekoliko po bregu navzdol, kajti planota se je nagnabila proti zapadu. Smreke, velike in majhne, so stale daleč narazen in celo med gručami muškatovega oreha in azaleje so se pekli široki prostori na žgočem solncu.

Dospeli smo do prvega visokega drevesa, in ko smo določili lego, se je pokazalo, da ni pravo. Ravn tako je bilo z drugim. Tretje se je vzdigovalo skoro dvesto čevljev visoko nad sozgodeno dreve; bilo je pravi velikan; njegovo deblo je bilo debelo kakor hiša in okoli njega se je razprostirala široka senca, v kateri bi se lahko vežbala cela kompanija.

Vendar ni bila njegova velikost, ki je toliko vplivala na moje tovariše; bila je zavest, da leži sedemstotisoč funtov Sterlingov v zlatu zakopanih nekje v njegovi senki. Ko so prihajali vedno bližje, je premagala misel na denar ves prejšnji strah. Oči so se jim svetile, njihove noge so jim postajale vedno hitrejše in lažje, njihova cela duša je bila zamknjena v to bogastvo, ki je ležalo tam ter oblubljalo vsakemu celo življenje polno zavane in užitka.

Silver je na svojih bergrjih šepal dalje in stokal; njegove nosnice so bile široko odprte;

krožil sedaj četr minut od roke do roke.

"Dve gineji!" je rjovel Merry in mahal z njim proti Silverju. "To je tvojih sedemstotisoč funtov Sterlingov, kaj? To je človek, ki ni pokvaril še nikdar ničesar, tepeč neumni!"

"Le kopljite," je rekel Silver z zelo hladnokrvno držnostjo, "mogoče najdete kaj podzemeljskih orehov."

"Podzemeljskih orehov!" je ponavljal Merry in tulli. "Tovariši, ali čujete? Povem vam, da je ta človek vse to že naprej vedel. Poglejte mu v obraz, in videli boste, da je resnica."

"Oh, Merry," je opomnil Silver, "ali bi zopet rad kapitan postal? Podvzeten fant si go-tovo."

Vendar sedaj so stali vsi na Merryjevi strani. Začeli so ležeti iz jame in divje pogledovali za njim. Nekaj pa sem opazil, kar se je zdelo za nas ugodno: vsi so ležli na nasprotino stran od Silverja.

No in tako smo stali dva na eni strani pet na drugi, med nami pa je bila jama in nikdo, prav nikdo ni imel poguma, da bi prvi začel.

Merry je mislil, da utegne nekoliko besedi stvari pomagati.

"Tovariši," je rekel, "takaj stojita dva; eden je star pohabljenec, ki je nas vse privedel semkaj in tako daleč s svojo šušmarijo; drugi pa je oni mladenič, čeprav srce hočem imeti. Sedaj, tovariši —"

Dvignil je roko in glas in načelo očividno hotel napasti. Toda ravno v tem trenutku se je začulo bum! bum! bum! — in troje strelov se je zablikalo v goščavi. Merry je padel z glavo naprej v jamo; mornar z vezom se je zavrtel kakor vrtavačka ter se zgrudil poleg njega, kjer je obležal mrtev, čeravno je še utripljal; ostali trije pa so se obrnili in zbežali, kakor so jih le mogle nositi pete.

Kot bi trenil je izstrelil Dolgi John svoj dvocevni samokres v Merryja, ki se je zvijal na tleh, in ko je v svojem smrtnem boju obrnil svoje oči proti njemu, mu je dejal: "Jurij, mislim, da sva sedaj bot."

V istem času so stopili iz gozda zdravnik, Gray in Ben Gunn.

"Naprej," je vpil zdravnik. "Hitro, fantje; odrezati jih moramo od čolnov."

In urno smo planili dalje skozi goščavo, ki nam je včasih segala do prsi.

(Konec prihodnjic)

pustili na svojem begu; nato pa je, ko smo polagoma koračali navzdol po bregu proti o-nemu kraju, kjer so se nahajali colni, v nekajko besedah povedal, kaj se je med tem zgodilo. Bila je povest, ki je zanimala Silverja, in Ben Gunn, polneumi izpostavljenec, je bil njen junak od začetka do konca.

Ben je na svojih dolgih, samotnih potovanjih po otoku našel okostje—on je bil, ki je pobral tamkaj vse stvari; on je našel zaklad, on ga je izkopal (drog njegove, lopate je bil, ki je zlomljen ležal v jami) in ga je na svojem hrbitu znotil po mnogih napornih potih od vnožja smreke notri do neke jame, ki jo je imel na gori z dvema vrhom na severovzhodnem delu otoka in kjer je ležal na varnem že dva meseca pred prihodom Hispaniole.

Ko je zdravnik izvabil iz njega to skrivenost ravno onega dne, ko se je izvršil napad in ko je naslednjega jutra opazil,

da je ladja izginila, je šel k Silverju, mu dal zemljevid, ki je bil sedaj brez vsake vrednosti, mu dal zalogu živeža, kajti Gunnova jama je bila obložena z kozlovino, mu dal prav vse, da bi se mogli varno preseliti iz ostroga na goro z dvema vrhom, kjer ni bilo mrzlince in kjer bi stražili denar.

"Kar se tebe tiče, Jakec," je rekel, "mi je bilo žal, toda jaz sem moral skrbeti za one, ki so izpolnjevali svojo dolžnost, in če nisi bil ti med njimi, si sam kriv!"

Ko je onega jutra spoznal, da bom tudi jaz deležen grozne razočaranja, ki ga je bil pripravil upornik, je tekel celo pot notri do jame, pustil sodnika za varstvo kapitana, vzel s seboj Graya in izpostavljenega in hitel naravnost preko otoka, da bi prišel do smreke in nam bil v pomoč. Kmalu pa je spoznal, da ga je naša družba prehitela, in ker je znal Ben Gunn izyrstno teči, je odposilil njega, samega naprej, da stori, kolikor more. Pri tem mu je prišlo na misel, da bi vplival na praznovernost svojih prejšnjih tovarišev in posrečilo se mu je, zadržati nas toliko časa, da sta dospela Gray in zdravnik do njega; nato so vsi trije skrili, predno so še dospeli lovci zaklada na tice mesta.

Ko je onega jutra spoznal, da bom tudi jaz deležen grozne razočaranja, ki ga je bil pripravil upornik, je tekel celo pot notri do jame, pustil sodnika za varstvo kapitana, vzel s seboj Graya in izpostavljenega in hitel naravnost preko otoka, da bi prišel do smreke in nam bil v pomoč. Kmalu pa je spoznal, da ga je naša družba prehitela, in ker je znal Ben Gunn izyrstno teči, je odposilil njega, samega naprej, da stori, kolikor more. Pri tem mu je prišlo na misel, da bi vplival na praznovernost svojih prejšnjih tovarišev in posrečilo se mu je, zadržati nas toliko časa, da sta dospela Gray in zdravnik do njega; nato so vsi trije skrili, predno so še dospeli lovci zaklada na tice mesta.

(Konec prihodnjic)

ANTON ZBAŠNIK

Javni notar,
206 Bakewell Bldg.,
Pittsburgh, Pa.
(Nasproti sodnije)

Se priporoča rojakom v vseh notarskih poslih. Registriran pri jugoslovanskem generalnem konzulatu. Pišite ali prideite osebno.

PRVA SLOVENSKO-HRVATSKA

MLEKARNA

F. GRILL'S DAIRY
1818 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Pozor gospodinje! Ako rabite pri gospodinjstvu sveže mleko, dobro sladko, ali kislo smetano, (Cream) ali okusno, doma narejeno maslo, Butter, oglastic se v moji mlekarji.

Jaz prodajam mleko, ki je pastirizirano; dobivam ga naravnost od farmerjev. Mleko je preje natančno preskočeno in pregledano od Mestnega zdravstvenega urada (Health Department) predno gre iz mlekarne; torej garantiram ali jamicam, da je naravno. Mleko take vrste je posebno pripraviti otrokom rejcem.

Mleko razvajam po hišah točno vsak dan o pravem času. Za obilna naročila se toplo priporočam.

FRANK GRILL,
slovensko-hrvatski mlekar

1818 W. 22nd St., Chicago, Ill.

1818 W. 22nd St., Chicago, Ill.